

Warszawa, dnia 29 września 2015 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

PK1.8010.3.2015

Według rozdzielnika

Uprzejmie informuję, że na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy proces legislacyjny” zamieszczony został projekt *ustawy o obowiązkowej automatycznej wymianie informacji w dziedzinie opodatkowania* wraz z uzasadnieniem oraz Oceną Skutków Regulacji.

Przekazywany do zaopiniowania projekt ustawy jest spełnieniem wymogu implementacji do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz. U. UE L 359 z 16.12.2014 str. 1).

Mając na względzie termin implementacji ww. dyrektywy, postanowiono o skróceniu terminu do zajęcia stanowiska do 21 dni. W związku z powyższym oraz stosownie do § 35 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. poz. 979), zwracam się z uprzejmą prośbą o zaopiniowanie projektu ustawy w terminie do dnia **22 października 2015 r.** Uprzejmie proszę o przesłanie odpowiedzi również pocztą elektroniczną na adres: Sekretariat.PK@mf.gov.pl.

Z upoważnienia Ministra Finansów
Janusz Cichoń
Sekretarz Stanu

/- podpisano bezpiecznym podpisem
elektronicznym weryfikowanym przy
pomocy ważnego kwalifikowanego
certyfikatu/

Otrzymują:

1. Business Centre Club
2. Forum Związków Zawodowych,
3. Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce
4. Związek Banków Polskich
5. Polską Izbę Ubezpieczeń
6. Izbę Domów Maklerskich
7. Izbę Zarządzających Funduszami i Aktywami

8. Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa
9. Polska Instytucja Niebankowych Instytucji Płatności
10. Konfederacja Lewiatan
11. Krajowa Izba Biegłych Rewidentów
12. Krajowa Izba Gospodarcza
13. Krajowa Rada Doradców Podatkowych
14. Konfederacja Lewiatan
15. Polska Rada Biznesu
16. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
17. Stowarzyszenie Księgowych w Polsce
18. Stowarzyszenie Kupców i Przedsiębiorców Polskich Razem
19. Trójstronna Komisja ds. Społeczno-Gospodarczych
20. Związek Rzemiosła Polskiego

U S T A W A

z dnia ..... 2015 r.

o obowiązkowej automatycznej wymianie informacji w dziedzinie opodatkowania^{1) 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady dokonywania obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania;
- 2) obowiązki informacyjne raportujących instytucji finansowych w zakresie wymiany informacji o rachunkach raportowanych;
- 3) zakres informacji podlegających obowiązkowej automatycznej wymianie informacji w dziedzinie opodatkowania i tryb ich przekazywania;
- 4) zasady sprawozdawcze i zasady należytej staranności raportujących instytucji finansowych;
- 5) organ właściwy w sprawach obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania oraz instytucje finansowe obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji, o których mowa w niniejszej ustawie;
- 6) zasady przeprowadzania kontroli raportujących instytucji finansowych.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) rezydencji instytucji finansowej - rozumie się przez to państwo, w którym instytucja finansowa:
  - a) posiada siedzibę lub zarząd dla celów podatkowych,
  - b) jest zarejestrowana, posiada miejsce zarządu (w tym faktyczny zarząd) lub podlega nadzorowi finansowemu - w przypadku gdy instytucja finansowa nie posiada siedziby lub zarządu do celów podatkowych,

---

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz. Urz. UE L 359 z 16.12.2014 str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy oraz ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

- c) prowadzi rachunek finansowy - w przypadku gdy instytucja finansowa jest rezydentem w co najmniej dwóch państwach członkowskich; w takim przypadku instytucja finansowa podlega obowiązkom sprawozdawczym i obowiązkom dotyczącym należytej staranności w państwie członkowskim, w którym prowadzi ten rachunek;
- 2) raportującej instytucji finansowej - rozumie się przez to każdą polską instytucję finansową, która nie jest nieraportującą instytucją finansową;
- 3) polskiej instytucji finansowej - rozumie się przez to każdą instytucję finansową będącą polskim rezydentem, z wyłączeniem oddziałów tej instytucji finansowej mających siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz każdy oddział instytucji finansowej, która nie jest polskim rezydentem, jeżeli dany oddział ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) instytucji finansowej z jurysdykcji uczestniczącej - rozumie się przez to każdą instytucję finansową będącą rezydentem w jurysdykcji uczestniczącej, z wyłączeniem oddziałów tej instytucji finansowej mających siedzibę poza daną jurysdykcją uczestniczącą, oraz każdy oddział instytucji finansowej, która nie jest rezydentem w jurysdykcji uczestniczącej, pod warunkiem, że ten oddział ma siedzibę w danej jurysdykcji uczestniczącej;
- 5) jurysdykcji uczestniczącej - rozumie się przez to:
  - a) inne, niż Rzeczpospolita Polska, państwo członkowskie Unii Europejskiej,
  - b) państwo lub terytorium wymienione w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 1 ust. 4, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła porozumienie stanowiące podstawę do przekazywania przez to państwo lub terytorium informacji określonych w art. 9 i art. 10,
  - c) państwo lub terytorium wymienione w wykazie opublikowanym przez Komisję Europejską, z którymi Unia Europejska zawarła porozumienie stanowiące podstawę do przekazywania przez to państwo lub terytorium informacji określonych w art. 9 i art. 10;
- 6) instytucji finansowej - rozumie się przez to instytucję powierniczą, instytucję depozytową, podmiot inwestujący lub zakład ubezpieczeń;
- 7) instytucji powierniczej - rozumie się przez to każdy podmiot, który - w ramach istotnej części swojej działalności gospodarczej - przechowuje aktywa finansowe na rachunek innych osób, przy czym uważa się, że przechowywanie aktywów finansowych na

rachunek innych osób stanowi istotną część działalności gospodarczej podmiotu, jeżeli jego przychody brutto przypadające na przechowywanie aktywów finansowych i na związane z tym usługi finansowe stanowią co najmniej 20 % przychodów brutto tego podmiotu w krótszym z następujących okresów:

- a) w okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia lub jeżeli nie są one tożsame - ostatniego dnia roku obrotowego, poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału,
  - b) w okresie istnienia tego podmiotu;
- 8) instytucji depozytowej - rozumie się przez to każdy podmiot, który przyjmuje depozyty w ramach prowadzonej działalności bankowej lub podobnej;
- 9) podmiocie inwestującym - rozumie się przez to każdy podmiot:
- a) który w ramach działalności gospodarczej wykonuje głównie co najmniej jedną z następujących czynności lub operacji na rzecz lub w imieniu innych osób:
    - obrót instrumentami rynku pieniężnego, w szczególności czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi, instrumentami pochodnymi, obrót walutą, obrót pochodnymi instrumentami walutowymi, instrumentami pochodnymi na stopę procentową i indeksowymi instrumentami pochodnymi, obrót zbywalnymi papierami wartościowymi lub towarowymi kontraktami terminowymi typu future,
    - zarządzanie indywidualnym i zbiorowym portfelem aktywów,
    - inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania aktywami finansowymi lub środkami pieniężnymi w imieniu innych osób lub
  - b) którego przychody brutto przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie aktywów finansowych lub obrót tymi aktywami, jeżeli dany podmiot jest zarządzany przez inny podmiot będący instytucją depozytową, instytucją powierniczą, zakładem ubezpieczeń lub podmiotem inwestującym, o którym mowa w lit. a;
- 10) aktywach finansowych - rozumie się przez to:
- a) papier wartościowy (w szczególności akcję spółki, udział w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, udział w spółce osobowej lub własność w spółce osobowej charakteryzujących się własnością rozproszoną lub będących w obrocie publicznym, weksel, obligację, skrypt dłużny lub inne dowody wierzytelności),
  - b) udział w spółce osobowej,

- c) umowę towarową,
  - d) umowę swapu, w szczególności swapy stóp procentowych, swapy walutowe, swapy bazowe, górne pułapy stóp procentowych, dolne pułapy stóp procentowych, swapy towarowe, swapy akcyjne, swapy indeksowe i podobne umowy,
  - e) umowę ubezpieczenia lub umowę renty,
  - f) jakikolwiek udział, łącznie z kontraktem terminowym typu future, kontraktem terminowym typu forward lub opcją, w papierze wartościowym, udziale w spółce osobowej, umowie towarowej, umowie swapu, umowie ubezpieczenia lub umowie renty; termin aktywa finansowe nie obejmuje niedłużnego i bezpośredniego udziału w nieruchomości;
- 11) zakładach ubezpieczeń - rozumie się przez to każdy podmiot będący zakładem ubezpieczeń lub jednostką dominującą zakładu ubezpieczeń, który zawiera pieniężną umowę ubezpieczenia lub umowę renty albo jest zobowiązany do dokonywania płatności z tytułu tych umów;
- 12) nieraportującej instytucji finansowej - rozumie się przez to każdą polską instytucję finansową będącą:
- a) podmiotem rządowym, organizacją międzynarodową lub bankiem centralnym, w zakresie w jakim nie dokonuje płatności wynikającej ze zobowiązania związanego z komercyjną działalnością finansową odpowiadającej działalności prowadzonej przez zakład ubezpieczeń, instytucję powierniczą lub instytucję depozytową,
  - b) powszechnym funduszem emerytalnym, zamkniętym funduszem emerytalnym, funduszem emerytalnym podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego, lub kwalifikowanym wystawcą kart kredytowych,
  - c) innym podmiotem, który ma podobne cechy do jednego z podmiotów wskazanych w lit. a i b oraz jest ujęty w wykazie nieraportujących instytucji finansowych, o którym mowa w art. 13, pod warunkiem że z działalnością tego podmiotu związane jest niskie ryzyko wykorzystania do uchylenia się od opodatkowania i przyznanie temu podmiotowi statusu nieraportującej instytucji finansowej nie zagraża realizacji celów niniejszej ustawy,
  - d) zwolnionym przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania;
- 13) podmiocie rządowym - rozumie się przez to:
- a) rząd państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji,

- b) jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji w tym stany, prowincje, okręgi lub gminy,
  - c) agencję lub instytucję państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji będące w całości własnością danego państwa, jurysdykcji lub jednostek wymienionych w lit. a i b,
  - d) integralną część państwa,
  - e) podmioty kontrolowane państwa;
- 14) integralnej części państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji - rozumie się przez to każdą osobę, organizację, agencję, urząd, fundusz, instytucję lub inny organ, niezależnie od tego, w jaki sposób zostały one ustanowione, stanowiące organ sprawujący władzę w państwie członkowskim lub innej jurysdykcji, pod warunkiem, że dochody netto tego organu są zapisywane na jego własnym rachunku lub na innych rachunkach danego państwa lub terytorium i żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści osobie prywatnej; integralna część nie obejmuje w szczególności osoby, która sprawuje władzę, jest urzędnikiem lub zarządcą w zakresie w jakim podejmują działania w interesie prywatnym;
- 15) podmiocie kontrolowanym - rozumie się przez to podmiot prawny odrębny od państwa lub innej jurysdykcji, pod warunkiem że:
- a) podmiot ten jest w całości własnością innego podmiotu rządowego i jest kontrolowany przez inny podmiot rządowy, bezpośrednio lub za pośrednictwem podmiotu kontrolowanego,
  - b) dochody netto tego podmiotu są zapisywane na jego własnym rachunku lub na rachunkach innego podmiotu rządowego i żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści osobie prywatnej,
  - c) po rozwiązaniu tego podmiotu jego aktywa powierzane są innemu podmiotowi rządowemu;
- 16) organizacji międzynarodowej - rozumie się przez to:
- a) organizację międzynarodową, w tym organizację ponadnarodową:
    - w skład której wchodzi głównie rządy,
    - która zawarła z państwem członkowskim obowiązujące porozumienie w sprawie lokalizacji jej siedziby lub inne podobne porozumienie,
    - której dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym,

- b) agencję lub instytucję będące w całości własnością podmiotu, o którym mowa w lit. a;
- 17) banku centralnym - rozumie się przez to instytucję określoną przez prawo lub wyznaczoną przez rząd jako centralny organ — inny niż rząd samego państwa członkowskiego — emitujący instrumenty przeznaczone do obiegu jako waluta; instytucja taka może obejmować instytucję odrębną od rządu danego państwa członkowskiego, niezależnie od tego, czy jest w całości lub w części własnością tego państwa;
- 18) powszechny fundusz emerytalny - rozumie się przez to fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci, jak również jakiegokolwiek kombinacji tych świadczeń, na rzecz beneficjentów co najmniej jednego pracodawcy, będących obecnymi lub byłymi pracownikami lub osobami wskazanymi przez takich pracowników, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że fundusz:
- a) nie ma żadnego beneficjenta, który miałby prawo do więcej niż 5 % aktywów funduszu,
  - b) zapewnia przekazywanie informacji organom podatkowym,
  - c) spełnia co najmniej jeden z następujących wymogów:
    - jest zwolniony z opodatkowania od dochodów z inwestycji lub opodatkowanie takich dochodów jest odroczone lub podlega stawce obniżonej, ze względu na status funduszu jako programu emerytalnego,
    - co najmniej 50 % całkowitych składek na rzecz funduszu innych niż przeniesienie aktywów z innych programów wymienionych w pkt 18-20 lub z rachunków emerytalnych i rentowych, o których mowa w pkt 39 lit. a pochodzi z wpłat pracodawców,
    - przenoszenie środków lub wypłaty z funduszu są dozwolone tylko w przypadku wystąpienia zdarzeń związanych z przejściem na emeryturę, niepełnosprawnością lub śmiercią, z wyjątkiem przenoszenia środków do innych funduszy emerytalnych, o których mowa w pkt 18-20, lub do rachunków emerytalnych i rentowych, o których mowa w pkt 39 lit. a, lub dokonanie przeniesienia lub wypłaty środków przed wystąpieniem określonego zdarzenia skutkuje nałożeniem kar,

- składki wpłacane przez pracowników do funduszu, inne niż określone jako dozwolone wpłaty uzupełniające, są ograniczone zależnie od dochodu pracownika lub nie mogą przekroczyć równowartości kwoty 50 000 dolarów amerykańskich (USD) rocznie, przy zastosowaniu zasad określonych w rozdziale 9 w odniesieniu do sumowania rachunków;
- 19) zamkniętym funduszu emerytalnym - rozumie się przez to fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów będących obecnymi lub byłymi pracownikami co najmniej jednego pracodawcy lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że:
- a) fundusz liczy mniej niż 50 uczestników,
  - b) fundusz jest finansowany przez co najmniej jednego pracodawcę, który nie jest podmiotem inwestującym ani pasywnym NFE,
  - c) składki pracownika i pracodawcy na rzecz funduszu, z wyjątkiem przenoszenia aktywów z innych rachunków emerytalnych i rentowych, o których mowa w pkt 39 lit. a, są ograniczone poprzez odniesienie do wysokości wypracowanego dochodu i wynagrodzenia pracownika,
  - d) uczestnicy, którzy nie są rezydentami państwa członkowskiego, w którym dany fundusz został utworzony, nie są uprawnieni do więcej niż 20 % aktywów funduszu,
  - e) fundusz zapewnia przekazywanie informacji organom podatkowym;
- 20) funduszu emerytalnym podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego - rozumie się przez to fundusz utworzony przez podmiot rządowy, organizację międzynarodową lub bank centralny w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów lub uczestników będących obecnymi lub byłymi pracownikami, osobami wskazanymi przez takich pracowników lub niebędących obecnymi lub byłymi pracownikami, jeżeli świadczenia zapewniane takim beneficjentom lub uczestnikom są wypłacane w zamian za usługi wykonane na rzecz podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego;
- 21) kwalifikowanym wystawcy kart kredytowych - rozumie się przez to instytucję finansową spełniającą następujące wymogi:

- a) jest instytucją finansową tylko dlatego, że jest wystawcą kart kredytowych akceptującym depozyty tylko wtedy, gdy klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe karty, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi,
  - b) począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. lub przed tym dniem wdrożyła politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej równowartość 50 000 USD, albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę, były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad określonych w rozdziale 9 w odniesieniu do sumowania rachunków; w tym celu pojęcie nadpłata nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów;
- 22) zwolnionym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania - rozumie się przez to podmiot inwestujący regulowany odrębnymi przepisami dotyczącymi przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, pod warunkiem, że wszystkie udziały w tym przedsiębiorstwie są w posiadaniu osób fizycznych lub podmiotów niebędących osobami raportowanymi, z wyjątkiem pasywnego NFE kontrolowanego przez osoby kontrolujące będące osobami raportowanymi, lub wszystkie te udziały są posiadane za pośrednictwem takich osób fizycznych lub podmiotów; wyemitowanie akcji na okaziciela w formie dokumentu nie powoduje utraty przez podmiot inwestujący, statusu zwolnionego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania:
- a) nie wyemitowało i nie wyemituje żadnych akcji na okaziciela po dniu 31 grudnia 2015 r.,
  - b) umorzy wszystkie takie akcje po ich wykupieniu,
  - c) wykonuje wszelkie procedury należytej staranności określone w rozdziałach 4 - 9 i przekazuje wszelkie informacje podlegające wymogowi przekazania w odniesieniu do wszystkich takich udziałów, gdy udziały te są przedstawiane w celu ich umorzenia lub dokonania innej płatności,
  - d) posiada polityki i procedury zapewniające, że takie akcje zostaną niezwłocznie umorzone lub poddane dematerializacji, nie później jednak niż przed dniem 1 stycznia 2018 r.;

- 23) rachunku finansowym - rozumie się przez to rachunek prowadzony przez instytucję finansową obejmujący rachunek depozytowy i rachunek powierniczy, z wyjątkiem rachunku wyłączonego, a także:
- a) w przypadku podmiotu inwestującego - jakiegokolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej instytucji finansowej; niezależnie od powyższego termin rachunek finansowy nie obejmuje udziału w kapitale lub w wierzytelnościach podmiotu będącego podmiotem inwestującym wyłącznie, dlatego że:
    - udziela on porad inwestycyjnych klientowi i działa w jego imieniu, lub
    - zarządza portfelami na rzecz klienta i działa w jego imieniu do celów inwestowania aktywów finansowych zdeponowanych w imieniu klienta w instytucji finansowej innej niż taki podmiot lub do celów zarządzania lub administrowania takimi aktywami finansowymi,
  - b) w przypadku instytucji finansowej niewymienionej w lit. a - jakiegokolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej instytucji finansowej, jeżeli dana kategoria udziałów została utworzona w celu uniknięcia raportowania zgodnie z art. 8 – 10,
  - c) wszelkie pieniężne umowy ubezpieczenia i wszelkie umowy renty, zawarte lub prowadzone przez instytucję finansową, z wyjątkiem niezwiązanych z inwestowaniem, niezbywalnych, natychmiastowo wypłacanych rent dożywocia, zawieranych z osobą fizyczną, które skutkują wypłatą świadczenia emerytalnego lub rentowego, w ramach rachunku wyłączonego;
- 24) rachunku depozytowym - rozumie się przez to każdy rachunek prowadzony w celach komercyjnych, rachunek bieżący, oszczędnościowo-rozliczeniowy, terminowy lub oszczędnościowy lub rachunek, którego potwierdzeniem jest certyfikat depozytowy, certyfikat oszczędnościowy, certyfikat inwestycyjny, certyfikat zadłużeniowy lub inny podobny instrument, prowadzony przez instytucję finansową w ramach zwykłej działalności bankowej lub podobnej; rachunek depozytowy obejmuje również kwotę posiadaną przez zakład ubezpieczeń na podstawie gwarantowanej umowy inwestycyjnej lub podobnej umowy zobowiązującej do wypłaty lub uznania odsetek z tytułu tych umów;
- 25) rachunku powierniczym - rozumie się przez to rachunek obejmujący co najmniej jeden składnik aktywów finansowych przechowywany na rzecz innej osoby, z wyłączeniem umowy ubezpieczenia lub umowy renty;

- 26) udziale w kapitale - rozumie się przez to również udział w kapitale lub zyskach spółki osobowej będącej instytucją finansową;
- 27) umowie ubezpieczenia - rozumie się przez to umowę (inną niż umowa renty), zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacenia określonej kwoty w przypadku zaistnienia określonego zdarzenia obejmującego śmierć, chorobę, wypadek, powstanie odpowiedzialności cywilnej lub majątkowej;
- 28) umowie renty - rozumie się przez to umowę, zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych w danym okresie, ustalonym w całości lub w części poprzez odniesienie do średniego dalszego trwania życia co najmniej jednej osoby fizycznej, a także umowę, na mocy której to umowy wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych przez pewną liczbę lat;
- 29) pieniężnej umowie ubezpieczenia - rozumie się przez to umowę ubezpieczenia, inną niż umowa reasekuracji zawarta pomiędzy dwoma zakładami ubezpieczeń, która ma wartość pieniężną;
- 30) wartości pieniężnej - rozumie się przez to większą z poniższych wartości: kwotę świadczenia, do uzyskania której ubezpieczający jest uprawniony w momencie wykupu lub wypowiedzenia umowy, określoną bez dokonywania potrąceń z tytułu wcześniejszej rezygnacji z umowy lub pożyczki pod zastaw polisy, lub kwotę, którą ubezpieczający może pożyczyć na mocy umowy lub w związku z umową; wartość pieniężna nie obejmuje kwoty należnej na podstawie umowy ubezpieczenia:
  - a) wyłącznie z tytułu śmierci osoby objętej ubezpieczeniem na mocy umowy ubezpieczenia na życie,
  - b) jako świadczenie z tytułu szkody na osobie lub świadczenie chorobowe lub inne świadczenie stanowiące odszkodowanie za stratę ekonomiczną poniesioną na skutek zajścia zdarzenia objętego ubezpieczeniem,
  - c) jako zwrot uprzednio wpłaconych składek z potrąceniem opłat z tytułu kosztów ubezpieczenia, bez względu na to, czy zostały one faktycznie nałożone, zgodnie z umową ubezpieczenia inną niż inwestycyjna umowa ubezpieczenia na życie lub umowa renty, w związku z odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy, zmniejszeniem ryzyka ubezpieczeniowego w efektywnym okresie trwania umowy lub zwrot wynikający z błędu księgowego lub podobnego błędu odnoszącego się do składki,

- d) jako premia ubezpieczeniowa dla ubezpieczającego, inna niż premia wypłacana w przypadku wypowiedzenia, pod warunkiem że premia ta dotyczy umowy ubezpieczenia, na podstawie której jedyne świadczenia należne określone są w lit. b,
  - e) jako zwrot składki zaliczkowej lub depozytu składki z tytułu umowy ubezpieczenia, zgodnie z którą składka jest płatna przynajmniej raz w roku, jeżeli kwota składki zaliczkowej lub depozytu składki nie przekracza kolejnej rocznej składki, która będzie należna z tytułu umowy;
- 31) istniejącym rachunku - rozumie się przez to:
- a) rachunek finansowy prowadzony przez raportującą instytucję finansową na dzień 31 grudnia 2015 r.,
  - b) każdy rachunek finansowy posiadacza rachunku, bez względu na datę otwarcia takiego rachunku, jeżeli:
    - posiadacz rachunku posiada również rachunek finansowy, o którym mowa w lit. a, w raportującej instytucji finansowej lub w podmiocie powiązanim będącą raportującą instytucją finansową;
    - raportująca instytucja finansowa, a także stosownie do przypadku, podmiot będący raportującą instytucją finansową, traktuje oba powyższe rachunki finansowe, a także wszelkie inne rachunki finansowe danego posiadacza rachunku, które są traktowane jako istniejące rachunki na podstawie lit. b, jako jeden rachunek finansowy do celów spełnienia standardów w zakresie wymogów dotyczących wiedzy określonych w art. 35 ust. 1 oraz do celów ustalenia salda lub wartości któregośkolwiek z rachunków finansowych przy zastosowaniu któregośkolwiek z progów rachunku,
    - w odniesieniu do rachunku finansowego, podlegającego procedurom AML/KYC, raportująca instytucja finansowa jest uprawniona do stosowania takich procedur względem danego rachunku finansowego, opierając się na procedurach AML/KYC przeprowadzonych wobec istniejącego rachunku, o którym mowa w lit. a,
    - otwarcie rachunku finansowego nie wymaga dostarczenia przez posiadacza rachunku nowych, dodatkowych lub zmienionych informacji o kliencie, innych niż do celów niniejszej ustawy;

- 32) nowym rachunku - rozumie się przez to rachunek finansowy prowadzony przez raportującą instytucję finansową, otwarty w dniu 1 stycznia 2016 r. lub po tej dacie, chyba że dany rachunek traktuje się jako istniejący rachunek na podstawie pkt 31 lit. b;
- 33) istniejącym rachunku indywidualnym - rozumie się przez to istniejący rachunek posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną;
- 34) nowym rachunku indywidualnym - rozumie się przez to nowy rachunek posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną;
- 35) istniejącym rachunku podmiotów - rozumie się przez to istniejący rachunek posiadany przez co najmniej jeden podmiot;
- 36) rachunku o niższej wartości - rozumie się przez to istniejący rachunek indywidualny, którego łączne saldo lub wartość, na dzień 31 grudnia 2015 r., nie przekraczają równowartości 1 000 000 USD;
- 37) rachunku o wysokiej wartości - rozumie się przez to rachunek indywidualny, którego łączne saldo lub wartość na dzień 31 grudnia 2015 r. lub na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat przekraczają równowartość 1 000 000 USD;
- 38) nowym rachunku podmiotów - rozumie się przez to nowy rachunek posiadany przez co najmniej jeden podmiot;
- 39) rachunku wyłączonym - rozumie się przez to następujące rachunki:
  - a) rachunek emerytalny lub rentowy spełniający następujące warunki:
    - rachunek podlega regulacji jako osobiste konto emerytalne lub jest częścią zarejestrowanego lub regulowanego planu emerytalnego lub rentowego, prowadzonego w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych lub rentowych, w tym renty inwalidzkiej lub świadczenia z tytułu śmierci,
    - rachunek korzysta z ulg podatkowych, co oznacza, że wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu posiadacza rachunku lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej,
    - wymagane jest coroczne przekazywanie organom podatkowym informacji dotyczących rachunku,
    - wypłaty z rachunku uzależnione są od osiągnięcia określonego wieku emerytalnego, od inwalidztwa lub od śmierci, lub wypłata środków przed wystąpieniem tych zdarzeń skutkuje nałożeniem kar,

- ustalona wysokość rocznych składek nie może przekroczyć 50 000 USD albo ustalony maksymalny limit składek możliwych do wpłacenia na rachunek nie może przekroczyć 1 000 000 USD, przy zastosowaniu do każdego z tych warunków zasad określonych w rozdziale 9 w odniesieniu do sumowania rachunków; przy czym nie uznaje się, że rachunek finansowy nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki rachunek finansowy może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z rachunku finansowego spełniającego wymogi określone w lit. a lub b, lub z funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi określone dla powszechnego funduszu emerytalnego, zamkniętego funduszu emerytalnego lub funduszu emerytalnego podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego,
- b) rachunek spełniający następujące wymogi:
- rachunek podlega regulacji jako instrument inwestycyjny do celów innych niż emerytury i jest regularnie przedmiotem obrotu na rynku papierów wartościowych bądź rachunek podlega regulacji jako instrument oszczędnościowy do celów innych niż emerytury,
  - rachunek korzysta z ulg podatkowych, co oznacza, że wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu posiadacza rachunku lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej,
  - wypłaty z rachunku uzależnione są od spełnienia określonych kryteriów odnoszących się do celu rachunku inwestycyjnego lub oszczędnościowego, lub wypłata środków przed spełnieniem tych kryteriów skutkuje nałożeniem kar,
  - ustalona wysokość rocznych składek nie może przekroczyć 50 000 USD, przy zastosowaniu zasad określonych w rozdziale 9 w odniesieniu do sumowania rachunków; przy czym nie można uznać, że rachunek finansowy nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki rachunek finansowy może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z rachunku finansowego spełniającego wymogi określone w lit. a lub b, lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi określone dla powszechnego funduszu emerytalnego, zamkniętego funduszu emerytalnego lub funduszu emerytalnego podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego,

- c) umowę ubezpieczenia na życie, w przypadku której okres ważności ubezpieczenia upłynie zanim osoba ubezpieczona osiągnie wiek 90 lat, pod warunkiem że umowa spełnia następujące wymogi:
- składki wpłacane okresowo, których wysokość nie ulega zmniejszeniu w trakcie trwania umowy, są płatne co najmniej raz w roku w okresie obowiązywania umowy lub do momentu, gdy ubezpieczony osiągnie wiek 90 lat, w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy,
  - w umowie nie określono wartości umowy, do której jakakolwiek osoba miałaby dostęp w drodze wypłaty środków, zaciągnięcia pożyczki lub w inny sposób, bez uprzedniego wypowiedzenia umowy,
  - kwota wypłacana w przypadku odstąpienia od umowy lub wypowiedzenia umowy, z wyłączeniem świadczenia z tytułu śmierci, nie może przekroczyć łącznej wysokości wpłaconych składek, pomniejszonej o sumę opłat z tytułu śmiertelności, zachorowalności oraz innych kosztów niezależnie od tego, czy zostały faktycznie nałożone, za okres lub okresy obowiązywania umowy oraz wszelkich kwot wypłaconych przed odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy,
  - prawa wynikające z umowy nie zostały przeniesione na cesjonariusza w zamian za korzyść majątkową,
- d) rachunek wchodzący wyłącznie w skład masy spadkowej, jeżeli dokumentacja dla tego rachunku zawiera kopię testamentu zmarłego lub akt zgonu,
- e) rachunek utworzony w związku z:
- postanowieniem lub wyrokiem sądu,
  - obowiązkiem instytucji finansowej obsługującej pożyczkę zabezpieczoną nieruchomością, dotyczącym przeznaczenia części płatności wyłącznie w celu ułatwienia płatności podatków lub ubezpieczeń związanych z nieruchomością w późniejszym terminie,
  - obowiązkiem instytucji finansowej dotyczącym wyłącznie ułatwienia płatności podatków w późniejszym terminie,
  - sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem nieruchomości lub ruchomości, pod warunkiem że rachunek spełnia następujące wymogi:
    - rachunek jest finansowany wyłącznie z zadatków, zaliczek, depozytów w wysokości odpowiedniej dla zabezpieczenia zobowiązania bezpośrednio

związanego z transakcją, z podobnych płatności lub z aktywów finansowych, które są zdeponowane na rachunku w związku ze sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem mienia,

-- rachunek został utworzony i jest wykorzystywany wyłącznie w celu zabezpieczenia zobowiązania: nabywcy - do zapłaty ceny nabycia mienia, sprzedawcy - do pokrycia wszelkich zobowiązań warunkowych oraz wydzierżawiającego, dzierżawcy, wynajmującego lub najemcy - do zapłaty za wszelkie szkody dotyczące przedmiotu dzierżawy bądź najmu stosownie do postanowień umowy dzierżawy bądź najmu,

-- aktywa pozostające na rachunku, w tym uzyskane z niego dochody, zostaną wypłacone lub w inny sposób przekazane na rzecz nabywcy, sprzedawcy, wydzierżawiającego, dzierżawcy, wynajmującego lub najemcy w momencie sprzedaży, zamiany, wykupu mienia albo wygaśnięcia dzierżawy lub najmu, w tym również w celu spełnienia zobowiązań danej osoby,

-- rachunek nie jest rachunkiem depozytu zabezpieczającego ani podobnym rachunkiem utworzonym w związku ze sprzedażą lub zamianą składnika aktywów finansowych,

-- rachunek nie jest powiązany z rachunkiem, o którym mowa w lit. f;

f) rachunek depozytowy spełniający następujące wymogi:

- rachunek istnieje wyłącznie dlatego, że klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe w odniesieniu do karty kredytowej lub innego instrumentu kredytu odnawialnego, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi,

- począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. lub przed tym dniem dana instytucja finansowa wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej 50 000 USD albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni; w tym celu pojęcie nadpłata przez klienta nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów,

g) inny rachunek mający podobne cechy do jednego z rachunków wskazanych w lit. a - f oraz jest ujęty w wykazie rachunków wyłączonych, o których mowa w art. 13, pod warunkiem że działalnością tego podmiotu związane jest niskie ryzyko

wykorzystania do uchylenia się od opodatkowania i przyznanie temu podmiotowi statusu rachunku wyłączzonego nie zagraża realizacji celów niniejszej ustawy;

- 40) rachunku raportowanym - rozumie się przez to rachunek finansowy prowadzony przez raportującą instytucję finansową i znajdujący się w posiadaniu co najmniej jednej osoby raportowanej lub pasywnego NFE kontrolowanego przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną, pod warunkiem, że zostanie on zidentyfikowany jako taki na podstawie procedur należytej staranności określonych w rozdziałach 4-9;
- 41) osobie raportowanej - rozumie się przez to osobę z państwa członkowskiego inną niż:
  - a) spółka kapitałowa, której akcje są przedmiotem regularnego obrotu na co najmniej jednym uznanym rynku papierów wartościowych,
  - b) spółka będąca podmiotem powiązaniem spółki określonej w lit. a,
  - c) podmiot rządowy,
  - d) organizacja międzynarodowa,
  - e) bank centralny,
  - f) instytucja finansowa;
- 42) osobę z państwa członkowskiego - rozumie się przez to osobę fizyczną lub podmiot będące rezydentami w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska na podstawie prawa podatkowego tego innego państwa członkowskiego, lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego; podmioty takie jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne, niemające rezydencji do celów podatkowych traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce faktycznego zarządu tego podmiotu;
- 43) osobach kontrolujących - rozumie się przez to osoby fizyczne, które sprawują kontrolę nad podmiotem;
- 44) NFE - rozumie się przez to podmiot, który nie jest instytucją finansową;
- 45) pasywnym NFE - rozumie się przez to:
  - a) NFE niebędący aktywnym NFE
  - b) podmiot inwestujący, o którym mowa w pkt 9 lit. b- niebędące instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej;
- 46) aktywnym NFE - rozumie się przez to NFE spełniający jedno z następujących kryteriów:

- a) mniej niż 50 % dochodu brutto NFE za poprzedni rok kalendarzowy lub inny odpowiedni okres sprawozdawczy stanowi dochód pasywny i mniej niż 50 % aktywów posiadanych przez NFE w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego lub innego odpowiedniego okresu sprawozdawczego stanowią aktywa, które przynoszą dochód pasywny lub są posiadane dla osiągnięcia dochodu pasywnego,
- b) akcje NFE są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych lub NFE jest podmiotem powiązaniem podmiotu, którego akcje są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych,
- c) NFE jest podmiotem rządowym, organizacją międzynarodową, bankiem centralnym lub podmiotem będącym w całości własnością co najmniej jednego z tych podmiotów,
- d) wszystkie czynności dokonywane przez NFE obejmują posiadanie, w całości lub w części, wyemitowanych akcji jednostek zależnych, lub zapewnienie finansowania i świadczenia usług tym jednostkom, które prowadzą działalność w branżach lub sektorach innych niż działalność instytucji finansowej; podmiot nie kwalifikuje się do tego statusu, jeżeli funkcjonuje jako fundusz private equity, fundusz venture capital, fundusz typu leveraged buyout (LBO) lub jakikolwiek inny instrument inwestycyjny, którego celem jest nabycie lub finansowanie spółek, a następnie posiadanie udziałów w tych spółkach jako aktywów trwałych do celów inwestycji,
- e) NFE nie prowadzi działalności gospodarczej i nie prowadził wcześniej takiej działalności, jednakże inwestuje kapitał w aktywa z zamiarem prowadzenia działalności innej niż działalność instytucji finansowej, pod warunkiem że upłynął okres 24 miesięcy od dnia utworzenia tego NFE,
- f) NFE nie był instytucją finansową przez ubiegłe pięć lat oraz jest w trakcie procesu likwidacji aktywów lub reorganizacji z zamiarem kontynuowania lub wznowienia działalności w zakresie innym niż działalność instytucji finansowej,
- g) NFE zajmuje się głównie transakcjami finansowymi lub zabezpieczającymi z podmiotami powiązanimi, które nie są instytucjami finansowymi, lub na rzecz tych podmiotów oraz nie zapewnia finansowania ani nie świadczy usług zabezpieczających na rzecz innego podmiotu niebędącego podmiotem powiązanim, pod warunkiem że grupa tych powiązanych podmiotów prowadzi przede wszystkim działalność inną niż działalność instytucji finansowej,
- h) NFE spełnia łącznie następujące kryteria:

- został utworzony i działa w swoim państwie członkowskim lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji wyłącznie dla celów religijnych, charytatywnych, naukowych, artystycznych, kulturalnych, sportowych lub edukacyjnych, lub został utworzony i działa w państwie członkowskim lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji i jest organizacją zawodową, organizacją przedsiębiorców, izbą handlową, organizacją pracy, organizacją rolniczą lub ogrodniczą, organizacją obywatelską lub organizacją prowadzoną wyłącznie w celu wspierania opieki społecznej,
  - jest zwolniony z podatku dochodowego w państwie członkowskim lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji,
  - nie posiada udziałowców ani członków, którzy są właścicielami lub beneficjentami jego dochodu lub aktywów,
  - mające zastosowanie przepisy państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji NFE lub jego dokumenty założycielskie nie pozwalają na przekazanie ani wykorzystanie jego dochodu lub aktywów na rzecz osoby prywatnej lub podmiotu niebędącego podmiotem charytatywnym, z wyjątkiem gdy dokonywane są zgodnie z prowadzoną przez NFE działalnością charytatywną, zapłaty rozsądnego wynagrodzenia za wykonane usługi lub zapłaty odzwierciedlającej uczciwą wartość rynkową nabytego przez ten podmiot majątku,
  - mające zastosowanie przepisy państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji NFE lub jego dokumenty założycielskie wymagają, aby w przypadku likwidacji lub rozwiązania tego NFE wszystkie jego aktywa zostały przekazane podmiotowi rządowemu lub innej organizacji pożytku publicznego, lub przypadły w udziale rządowi państwa członkowskiego danego NFE lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE lub jednostce terytorialnej niższego szczebla danego państwa lub jurysdykcji;
- 47) posiadacz rachunku - rozumie się przez to osobę wymienioną lub zidentyfikowaną jako posiadacz rachunku finansowego przez instytucję finansową, która prowadzi ten rachunek z tym, że:
- w przypadku osoby, innej niż instytucja finansowa, posiadającej rachunek finansowy w imieniu lub na rzecz innej osoby jako przedstawiciel, powiernik, pełnomocnik, osoba upoważniona do podpisywania dokumentów, doradca

- inwestycyjny lub pośrednik, nie jest ona traktowana jako posiadająca rachunek w rozumieniu niniejszej ustawy, lecz posiadającym rachunek jest ta inna osoba,
- w przypadku pieniężnych umów ubezpieczenia lub umów renty za posiadacza rachunku uznaje się każdą osobę uprawnioną do otrzymania wartości pieniężnej lub do dokonania zmiany beneficjenta umowy, a w przypadku gdy brak jest osoby upoważnionej do otrzymania wartości pieniężnej lub do dokonania zmiany beneficjenta, za posiadacza rachunku uważa się każdą osobę wskazaną z nazwiska w umowie jako właściciel oraz każdą osobę, której przysługuje prawo do otrzymania płatności na warunkach tej umowy; w momencie zapadalności pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty każda osoba uprawniona do otrzymania płatności z tytułu umowy uznawana jest za posiadacza rachunku;
- 48) procedurach AML/KYC - rozumie się przez to procedury stosowane wobec klienta przez raportującą instytucję finansową w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy podlegającego procedurom określonym w ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2014 r. poz. 455 oraz z 2015 r. poz. 1223) oraz wewnętrzne procedury raportujących instytucji finansowych mające na celu identyfikację klienta;
- 49) podmiocie - rozumie się przez to osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w tym spółka kapitałowa, spółka osobowa lub fundacja;
- 50) podmiocie powiązany - rozumie się przez to podmiot kontrolowany przez drugi podmiot, podmioty pozostające pod wspólną kontrolą, lub podmioty będące podmiotami inwestującymi w rozumieniu pkt 9 lit. b, które są wspólnie zarządzane, pod warunkiem, że zarządzanie spełnia wymogi odpowiedniej staranności nałożone na takie podmioty inwestujące; w tym celu kontrola obejmuje ponad 50 %, bezpośredni lub pośredni, udział w prawie głosu i w wartości podmiotu;
- 51) NIP - rozumie się przez to numer identyfikacyjny podatnika lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru;
- 52) dowodzie w postaci dokumentu - rozumie się przez to:
- a) certyfikat rezydencji wystawiony przez upoważniony organ rządowy państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji będącej - w ocenie odbiorcy płatności - miejscem jego rezydencji,

- b) w przypadku osoby fizycznej - każdy ważny dowód tożsamości wystawiony przez upoważniony organ rządowy, który wskazuje tożsamość osoby fizycznej i jest używany do jej identyfikacji,
  - c) w przypadku podmiotu - każdą urzędową dokumentację wystawioną przez upoważniony organ rządowy, zawierającą nazwę podmiotu oraz adres głównego miejsca prowadzenia działalności w państwie członkowskim lub w innej jurysdykcji będącej - w ocenie tego podmiotu - miejscem jego rezydencji, albo wskazuje państwo członkowskie lub inną jurysdykcję, w której podmiot ten został zarejestrowany lub utworzony; w odniesieniu do istniejących rachunków podmiotów raportujące instytucje finansowe mogą użyć jako dowodu w postaci dokumentu każdej klasyfikacji znajdującej się w dokumentacji raportującej instytucji finansowej w odniesieniu do danego posiadacza rachunku, utrwalonej przez daną raportującą instytucję finansową zgodnie z jej normalną praktyką biznesową do celów procedur AML/KYC lub do celów regulacyjnych innych niż cele podatkowe, która została:
    - określona na podstawie znormalizowanego systemu kodowania działalności gospodarczej oraz
    - wdrożona przez daną raportującą instytucję finansową przed datą wykorzystaną do zaklasyfikowania danego rachunku finansowego jako rachunku istniejącego, pod warunkiem że raportująca instytucja finansowa nie posiada informacji o tym, że ta klasyfikacja jest niepoprawna lub nierzetelna;
  - d) każde zbadane sprawozdanie finansowe, raport kredytowy wystawiony przez osobę trzecią, wniosek o ogłoszenie upadłości oraz sprawozdanie organu nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych;
- 53) znormalizowanym systemie kodowania działalności gospodarczej - rozumie się przez to system kodujący używany do klasyfikowania przedsiębiorstw według rodzaju działalności do celów innych niż cele podatkowe;
- 54) grupowej pieniężnej umowie ubezpieczenia - rozumie się przez to pieniężną umowę ubezpieczenia, która zapewnia ochronę ubezpieczeniową osób fizycznych, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia handlowego, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy oraz przewiduje zapłatę składki od każdego członka grupy lub członka kategorii w ramach grupy, która to

składka jest określona bez względu na indywidualne cechy zdrowotne inne niż wiek, płeć i nałóg palenia danego członka lub kategorii członków danej grupy;

55) grupowej umowie renty - rozumie się przez to umowę renty, na podstawie której zobowiązanymi są osoby fizyczne, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia, związku zawodowego lub innej grupy.

Art. 3. 1. Obowiązkowa automatyczna wymiana informacji w dziedzinie opodatkowania polega na systematycznym przekazywaniu właściwemu państwu członkowskiemu rezydencji, bez uprzedniego wniosku, określonych informacji na temat rezydentów tego państwa członkowskiego w ustalonych i regularnych odstępach czasu.

2. Zasady obowiązkowej automatycznej wymiany informacji określone w ustawie stosuje się odpowiednio do wymiany informacji z jurysdykcjami uczestniczącymi, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b i c.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, wykaz jurysdykcji uczestniczących, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b. Wykaz podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 4. Wartości określone w ustawie w USD przelicza się na złote według średniego kursu USD ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku kalendarzowego poprzedzającego okres, za który dokonywana jest automatyczna wymiana informacji o rachunkach raportowanych, po zaokrągleniu do 1000 zł.

Rozdział 2

Właściwość i obowiązki organu w sprawach automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania

Art. 5. 1. Organem właściwym w sprawach automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania dokonywanej na zasadach określonych w niniejszej ustawie jest minister właściwy do spraw finansów publicznych, i w tym zakresie przysługują mu uprawnienia organu podatkowego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w celu zapewnienia prawidłowej realizacji spraw, o których mowa ust. 1, a także usprawnienia obsługi podmiotów obowiązanych do przekazywania informacji, może, w drodze rozporządzenia, upoważnić podległe organy do wykonywania w jego imieniu czynności związanych z:

1) otrzymywaniem informacji o rachunkach raportowanych,

2) udostępnianiem informacji otrzymanych w związku z automatyczną wymianą informacji o polskich rezydentach,

3) wyjaśnianiem uchybień mniejszej wagi lub pomyłek administracyjnych,

- określając szczegółowy zakres upoważnienia oraz terytorialny zasięg działania upoważnionych organów.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może upoważnić, w drodze rozporządzenia, podległy organ do przeprowadzania w imieniu tego ministra kontroli, o której mowa w art. 38, określając zakres upoważnienia oraz mając na uwadze zapewnienie jej sprawnego wykonywania.

Art. 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje z urzędu właściwej obcej władzy informacje o rachunkach raportowanych raz w roku, w terminie do 30 września następującego po końcu roku kalendarzowego, do którego się odnoszą.

Art. 7. Wymiana informacji o rachunkach raportowanych następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej, według formatu określonego w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. określające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz. U. UE L 335 z 7.12.2012, s. 42, ...). W przypadku braku możliwości wymiany informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, wymiana następuje w formie pisemnej.

Rozdział 3

Ogólne wymogi sprawozdawcze

Art. 8. 1. Raportujące instytucje finansowe są obowiązane do:

- 1) identyfikowania rachunków raportowanych;
- 2) sporządzania i przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji o rachunkach raportowanych.

2. Dla celów identyfikacji rachunków raportowanych oraz sporządzania i przekazywania informacji o tych rachunkach raportujące instytucje finansowe stosują procedury sprawozdawcze i procedury należytej staranności, określone w rozdziałach 4-10.

3. Raportujące instytucje finansowe prowadzą dokumentację w zakresie przestrzegania procedur, o których mowa w ust. 2.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są sporządzane za okres roku kalendarzowego i przekazywane w formie dokumentu elektronicznego, w terminie do 30 czerwca roku następnego.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, mając na uwadze wymagania wynikające z prawa Unii Europejskiej oraz standardy określone przez Organizację Współpracy i Rozwoju (OECD) w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia wzór oświadczeń pozyskiwanych przez raportujące instytucje finansowe w związku z prowadzonymi procedurami, o których mowa w rozdziałach 5-8, w celu zapewnienia jednolitości treści informacji pozyskiwanych przez raportujące instytucje finansowe, uwzględniając w szczególności zakres danych niezbędnych do określenia rezydencji posiadacza rachunku do celów podatkowych.

7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 6, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za podanie danych niezgodnych ze stanem faktycznym i zawierają klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 9. Informacje o rachunkach raportowanych powinny zawierać:

- 1) w przypadku:
  - a) osób fizycznych - imię i nazwisko lub nazwę, adres, państwo członkowskie rezydencji, NIP oraz datę i miejsce urodzenia każdej osoby raportowanej, która jest posiadaczem rachunku,
  - b) podmiotu, będącego posiadaczem rachunku, który po zastosowaniu procedur należytej staranności określonych w rozdziałach 4-10 zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną - nazwę, adres, państwo członkowskie rezydencji lub inną jurysdykcję miejsca rezydencji oraz NIP tego podmiotu, jak również imię i nazwisko, adres, państwo członkowskie rezydencji, NIP oraz datę i miejsce urodzenia każdej osoby raportowanej;

- 2) numer rachunku lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru;
- 3) nazwę i numer identyfikacyjny raportującej instytucji finansowej;
- 4) saldo rachunku lub wartość, w tym wartość pieniężną lub wartość wykupu - w przypadku pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty, ustaloną na koniec roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego oraz informację o jego zamknięciu - jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu roku lub okresu;
- 5) w przypadku rachunku powierniczego - łączną kwotę brutto:
  - a) odsetek, dywidend oraz innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, które zostały wpłacone lub uznane na poczet rachunku, lub w związku z tym rachunkiem w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym;
  - b) przychodów ze sprzedaży lub umorzenia aktywów finansowych wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do których to aktywów raportująca instytucja finansowa działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz posiadacza rachunku;
- 6) w przypadku jakiegokolwiek rachunku depozytowego - łączną kwotę brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym;
- 7) w przypadku rachunku niewskazanego w pkt 5 lub 6 - łączną kwotę brutto wpłaconą lub uznaną na rzecz posiadacza rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w tym łączną kwotę umorzeń dokonanych na rzecz posiadacza rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym - w odniesieniu do którego to rachunku raportująca instytucja finansowa działa jako zobowiązany lub dłużnik.

Art. 10. Niezależnie od postanowień art. 9, nie jest wymagane przekazanie:

- 1) NIP ani daty urodzenia w odniesieniu do każdego rachunku raportowanego, który jest istniejącym rachunkiem, jeżeli taki numer NIP lub data urodzenia nie znajdują się w dokumentacji raportującej instytucji finansowej; raportująca instytucja finansowa ma obowiązek dołożyć starań, aby uzyskać numer NIP i datę urodzenia w odniesieniu do istniejących rachunków, przed końcem drugiego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym istniejące rachunki zidentyfikowane zostały jako rachunki raportowane;

- 2) NIP, jeżeli numer NIP nie został nadany przez państwo członkowskie ani inną jurysdykcję miejsca rezydencji;
- 3) miejsca urodzenia, chyba że:
  - a) raportująca instytucja finansowa obowiązana jest uzyskać i przekazać dane dotyczące miejsca urodzenia na podstawie prawa krajowego lub raportująca instytucja finansowa jest lub była obowiązana uzyskać i przekazać te dane na podstawie unijnego instrumentu prawnego, który obowiązuje lub obowiązywał w dniu 5 stycznia 2015 r.,
  - b) jest dostępne w danych, które można przeszukać elektronicznie, posiadanych przez raportującą instytucję finansową.

Art. 11. 1. Raportujące instytucje finansowe oraz minister właściwy do spraw finansów publicznych przechowują informacje, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin ich przekazania zgodnie z art. 6 ust. 1.

2. W przypadku likwidacji, połączenia, podziału oraz przekształcenia raportującej instytucji finansowej do przechowywania informacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.³⁾).

Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, upoważnione przez niego organy oraz raportujące instytucje finansowe są administratorami danych w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182, z późn. zm.⁴⁾) przetwarzanych dla celów przekazywania informacji na podstawie art. 8 ust. 1.

2. Osobę raportowaną będącą osobą fizyczną zawiadamia się niezwłocznie o naruszeniu bezpieczeństwa jej danych osobowych w każdym przypadku wystąpienia prawdopodobieństwa, że naruszenie to wpłynie negatywnie na ochronę jej danych osobowych lub prywatności.

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613, z 2014 r. poz. 768 i 1100 oraz z 2015 r. poz. 4, 978, 1045, 1166 i 1333.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1309.

3. Raportująca instytucja finansowa, jest obowiązana poinformować osobę raportowaną będącą osobą fizyczną, że dane jej dotyczące będą gromadzone i przekazywane zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

4. Wykonanie przez raportującą instytucję finansową obowiązków określonych w art. 24 ust. 1 pkt 1 – 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych powinno nastąpić w terminie pozwalającym na zrealizowanie przez osobę raportowaną jej uprawnień, określonych w rozdziale 4 tej ustawy, przed przekazaniem informacji w terminie, o którym mowa w art. 8 ust. 4.

Art. 13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, wykaz nieraportujących instytucji finansowych, o których mowa w art. 2 pkt 12 lit. c oraz wykaz rachunków wyłączonych, o których mowa w art. 2 pkt 39 lit. g, mając na uwadze wymagania należytej staranności określone w niniejszej ustawie. Wykazy te podlegają udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej.

Rozdział 4

Ogólne wymogi należytej staranności

Art. 14. 1. Rachunek finansowy uznany zostaje za rachunek raportowany począwszy od dnia, w którym został on zidentyfikowany na podstawie procedur należytej staranności określonych w rozdziałach 4 - 9.

2. Saldo lub wartość rachunku są określane na ostatni dzień roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego.

3. W przypadku gdy próg salda lub wartości mają zostać określone na ostatni dzień roku kalendarzowego, stosowne saldo lub wartość powinny zostać określone na ostatni dzień okresu sprawozdawczego, który upływa z końcem lub przed końcem tego roku kalendarzowego.

Art. 15. 1. Przekazywane informacje określają walutę, w której wyrażona jest każda kwota.

2. W przypadku gdy rachunek raportowany prowadzony jest w walucie innej niż złoty, saldo lub wartość rachunku raportowanego przelicza się na złote według średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku kalendarzowego poprzedzającego okres, za który dokonywana jest automatyczna wymiana informacji o rachunkach raportowanych.

Rozdział 5

Zasady należytej staranności wobec istniejących rachunków indywidualnych

Art. 16. 1. W celu ustalenia, czy posiadacz indywidualnego rachunku o niższej wartości jest osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa, posiadająca w swojej dokumentacji jego aktualny adres zamieszkania ustalony w oparciu o dowód w postaci dokumentu, może traktować posiadacza indywidualnego rachunku jako rezydenta do celów podatkowych tego państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji, w której adres jest zlokalizowany.

2. W przypadku, gdy raportująca instytucja finansowa nie korzysta z aktualnego adresu zamieszkania posiadacza indywidualnego rachunku o niższej wartości w oparciu o dowód w postaci dokumentu, zgodnie z ust. 1, raportująca instytucja finansowa, w celu ustalenia rezydencji do celów podatkowych posiadacza rachunku, obowiązana jest przeszukać elektronicznie posiadane dane, pod kątem następujących przesłanek:

- 1) identyfikacji posiadacza rachunku jako rezydenta państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska;
- 2) aktualnego adresu korespondencyjnego lub adresu zamieszkania, w tym skrytki pocztowej w państwie członkowskim posiadacza rachunku, innym niż Rzeczpospolita Polska;
- 3) co najmniej jednego numeru telefonicznego w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska i żadnego numeru telefonicznego w Rzeczpospolitej Polskiej;
- 4) stałych zleceń przelewu środków na rachunek prowadzony w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, innych niż dotyczących rachunku depozytowego;
- 5) aktualnego, ważnego pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu udzielonego osobie posiadającej adres w państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska;
- 6) polecenia przechowywania poczty lub adresu do doręczeń w państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska, pod warunkiem, że raportująca instytucja finansowa nie dysponuje w dokumentacji żadnym innym adresem posiadacza rachunku.

3. W przypadku, gdy żadna z przesłanek wymienionych w ust. 2 nie zostanie ustalona w drodze wyszukiwania elektronicznego, raportująca instytucja finansowa nie jest obowiązana

do podejmowania dodatkowych działań, chyba że wystąpi zmiana w okolicznościach powodująca powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, lub rachunek stanie się rachunkiem o wysokiej wartości.

4. W przypadku, gdy w wyniku wyszukiwania elektronicznego zostanie stwierdzona którakolwiek z przesłanek wymienionych w ust. 2 pkt 1-5 lub jeżeli wystąpi zmiana okoliczności powodująca powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, raportująca instytucja finansowa kwalifikuje posiadacza rachunku jako rezydenta do celów podatkowych każdego państwa członkowskiego, w odniesieniu do którego zostanie stwierdzona przesłanka, z zastrzeżeniem ust. 7.

5. W przypadku, gdy w wyniku wyszukiwania elektronicznego zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego posiadacza rachunku o niższej wartości nie zostanie stwierdzony żaden inny adres bądź przesłanka wymieniona w ust. 2 pkt 1-5, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana zastosować wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej zgodnie z art. 17 ust. 2 i 3 lub uzyskać oświadczenie posiadacza rachunku lub dowód w postaci dokumentu w celu ustalenia jego rezydencji dla celów podatkowych.

6. W przypadku gdy czynności podjęte na podstawie ust. 5 nie doprowadzą do ustalenia rezydencji do celów podatkowych posiadacza rachunku, raportująca instytucja finansowa zgłasza dany rachunek ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych jako rachunek nieudokumentowany.

7. Niezależnie od wystąpienia przesłanek określonych w ust. 2 pkt 1-5 raportująca instytucja finansowa nie jest obowiązana traktować posiadacza rachunku jako rezydenta państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli:

- 1) informacje o posiadaczu rachunku zawierają aktualny adres korespondencyjny lub adres zamieszkania w tym państwie członkowskim, co najmniej jeden numer telefonu w tym państwie członkowskim i nie zawierają przy tym żadnego numeru telefonu w Rzeczypospolitej Polskiej, lub stałe zlecenia - w odniesieniu do rachunków finansowych innych niż rachunki depozytowe - przelewu środków na rachunek prowadzony w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, a raportująca instytucja finansowa uzyskała lub wcześniej sprawdziła i posiada:
  - a) oświadczenie posiadacza rachunku z państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji takiego posiadacza rachunku, wśród których nie ma danego państwa członkowskiego,

- b) dowód w postaci dokumentu wskazujący, że posiadacz rachunku nie jest osobą raportowaną;
- 2) informacje o posiadaczu rachunku zawierają aktualne, ważne pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisywania dokumentów udzielone osobie posiadającej adres w tym państwie członkowskim, a raportująca instytucja finansowa uzyskała lub wcześniej sprawdziła i posiada:
- a) oświadczenie posiadacza rachunku z państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji takiego posiadacza rachunku, wśród których nie ma danego państwa członkowskiego, lub
  - b) dowód w postaci dokumentu określający, że posiadacz rachunku nie jest osobą raportowaną.

Art. 17. 1. W przypadku rachunków o wysokiej wartości raportująca instytucja finansowa jest obowiązana przeszukać elektronicznie posiadane dane, pod kątem wystąpienia przesłanek wymienionych w art. 16 ust. 2.

2. W przypadku gdy elektroniczne bazy danych raportującej instytucji finansowej zawierają pola umożliwiające wyszukiwanie wszystkich informacji, o których mowa w ust. 4, i jednocześnie zawierają wszystkie te informacje, dalsze wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej nie jest wymagane.

3. W przypadku, gdy elektroniczne bazy danych nie zawierają wszystkich informacji o których mowa w ust. 4, raportująca instytucja finansowa obowiązana jest do weryfikacji, pod kątem wystąpienia przesłanek wymienionych w art. 16 ust. 2, bieżących papierowych akt klienta, a w przypadku gdy nie są one zawarte w bieżących papierowych aktach klienta - następujących dokumentów powiązanych z rachunkiem i uzyskanych przez raportującą instytucję finansową w okresie ostatnich pięciu lat:

- 1) najnowszych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w odniesieniu do danego rachunku;
- 2) najnowszej umowy otwarcia rachunku lub odpowiedniej dokumentacji;
- 3) najnowszej dokumentacji uzyskanej przez raportującą instytucję finansową na podstawie procedur AML/KYC lub do innych celów regulacyjnych;
- 4) aktualnie obowiązującego pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisywania dokumentów;
- 5) aktualnie obowiązującego stałego zlecenia przelewu środków, innego niż zlecenie w odniesieniu do rachunku depozytowego.

4. Raportująca instytucja finansowa nie jest obowiązana do wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej, o którym mowa w ust. 3, pod warunkiem, że posiadane przez nią dane, które można przeszukać elektronicznie, zawierają następujące informacje:

- 1) status rezydencji posiadacza rachunku;
- 2) adres miejsca zamieszkania posiadacza rachunku oraz jego adres korespondencyjny, znajdujące się aktualnie w dokumentach raportującej instytucji finansowej;
- 3) numer telefonu posiadacza rachunku, o ile taki jest i znajduje się aktualnie w dokumentach raportującej instytucji finansowej;
- 4) w przypadku rachunków finansowych innych niż rachunki depozytowe - istnienie stałych zleceń przelewu środków z rachunku na inny rachunek, w tym rachunek w innym oddziale raportującej instytucji finansowej lub innej instytucji finansowej;
- 5) istnienie aktualnego polecenia przechowywania poczty lub adresu do doręczeń w odniesieniu do danego posiadacza rachunku;
- 6) istnienie pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisywania dokumentów w odniesieniu do rachunku.

5. Raportująca instytucja finansowa, poza elektronicznym wyszukiwaniem danych oraz wyszukiwaniem danych w dokumentacji papierowej, o których mowa w ust. 1 -3, traktuje jako raportowany rachunek każdy rachunek o wysokiej wartości przypisany do danego opiekuna klienta łącznie z wszelkimi rachunkami finansowymi połączonymi z takim rachunkiem o wysokiej wartości, jeżeli opiekun klienta dysponuje faktyczną wiedzą, że posiadacz rachunku jest osobą raportowaną.

Art. 18. 1. W przypadku gdy w wyniku dokonanej na podstawie art. 17 weryfikacji rachunków o wysokiej wartości:

- 1) nie zostanie stwierdzona żadna z przesłanek wymieniona w art. 16 ust. 2, i rachunek ten nie zostanie zidentyfikowany jako posiadany przez osobę raportowaną zgodnie z art. 17 ust. 5, raportująca instytucja finansowa nie jest obowiązana do podejmowania dalszych działań, chyba że wystąpi zmiana okoliczności powodująca powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby tych przesłanek;
- 2) zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w art. 16 ust. 2 pkt 1-5 lub jeżeli wystąpi zmiana w okolicznościach powodująca powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, raportująca instytucja finansowa kwalifikuje rachunek jako rachunek raportowany w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, względem którego zostanie stwierdzone wystąpienie przesłanki, chyba

że postanowi zastosować art. 16 ust. 7, a jeden z wyjątków wskazany w tym przepisie ma zastosowanie do tego rachunku;

- 3) zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego posiadacza rachunku nie zostanie ustalony żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w art. 16 ust. 2 pkt 1-5, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana uzyskać oświadczenie danego posiadacza rachunku lub dowód w postaci dokumentu w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego posiadacza rachunku.

2. W przypadku gdy raportująca instytucja finansowa nie może uzyskać oświadczenia danego posiadacza rachunku lub dowodu w postaci dokumentu o których mowa w ust. 1 pkt 3, jest obowiązana zgłosić dany rachunek ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych jako rachunek nieudokumentowany.

Art. 19. 1. W przypadku gdy istniejący rachunek indywidualny nie jest rachunkiem o wysokiej wartości na dzień 31 grudnia 2015 r., lecz stanie się rachunkiem o wysokiej wartości według stanu na ostatni dzień następnego roku kalendarzowego, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana przeprowadzić w odniesieniu do takiego rachunku procedury weryfikacyjne na podstawie art. 17 w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym rachunek stał się rachunkiem o wysokiej wartości.

2. Jeżeli w wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 1, rachunek zostanie zidentyfikowany jako rachunek raportowany, raportująca instytucja finansowa przekazuje wymagane informacje o tym rachunku w odniesieniu do roku, w którym został on zidentyfikowany jako rachunek raportowany, oraz w latach kolejnych, chyba że posiadacz rachunku przestanie być osobą raportowaną.

3. Raportująca instytucja finansowa nie jest obowiązana do ponownego stosowania w następnych latach procedur weryfikacji na podstawie art. 17 ust. 1-4 wobec tego samego rachunku o wysokiej wartości, chyba że rachunek podlega zgłoszeniu jako rachunek nieudokumentowany; w takim przypadku raportująca instytucja finansowa powinna stosować te procedury co roku do czasu, gdy taki rachunek przestanie być rachunkiem nieudokumentowanym.

4. W przypadku zmiany okoliczności dotyczących rachunku o wysokiej wartości, które powodują powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, o których mowa w art. 16 ust. 2, raportująca instytucja finansowa traktuje ten rachunek jako rachunek raportowany w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, względem którego zostanie

stwierdzone wystąpienie przesłanki, chyba że postanowi zastosować art. 16 ust. 7, a jeden z wyjątków wymienionych w tym przepisie ma zastosowanie do tego rachunku.

Art. 20. 1. Raportująca instytucja finansowa wprowadzi procedury w celu zapewnienia zidentyfikowania przez opiekuna klienta każdej zmiany okoliczności dotyczących danego rachunku, w tym w szczególności zmiany adresu do korespondencji.

2. W przypadku gdy opiekun klienta zostanie powiadomiony o nowym adresie do korespondencji posiadacza rachunku w państwie członkowskim, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana traktować nowy adres jako zmianę okoliczności, a jeżeli zdecyduje się zastosować art. 16 ust. 7, powinna uzyskać odpowiednią dokumentację od posiadacza rachunku.

Art. 21. Istniejący rachunek indywidualny, który został zidentyfikowany jako rachunek raportowany zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału, powinien być traktowany jako rachunek raportowany we wszystkich kolejnych latach, chyba że posiadacz rachunku przestanie być osobą raportowaną.

Rozdział 6

Zasady należytej staranności wobec nowych rachunków indywidualnych

Art. 22. W przypadku otwierania nowego rachunku indywidualnego, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana uzyskać oświadczenie od osoby ubiegającej się o otwarcie rachunku, które będzie stanowić część dokumentacji otwarcia rachunku, umożliwiającej określenie rezydencji posiadacza rachunku do celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez raportującą instytucję finansową w związku z otwarciem rachunku, w tym dokumentacji zgromadzonej na podstawie procedur AML/KYC.

Art. 23. 1. Jeżeli z oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wynika, że posiadacz rachunku jest rezydentem państwa członkowskiego do celów podatkowych innego niż Rzeczpospolita Polska, raportująca instytucja finansowa traktuje ten rachunek jako rachunek raportowany pod warunkiem, że oświadczenie zawiera NIP posiadacza rachunku w odniesieniu do takiego państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem art. 10 pkt 2, oraz datę urodzenia.

2. W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z nowym rachunkiem indywidualnym, skutkującej ustaleniem przez raportującą instytucję finansową, że pierwotne

oświadczenie posiadacza rachunku jest niepoprawne lub nierzetelne, instytucja ta nie uwzględnia pierwotnego oświadczenia posiadacza rachunku i powinna uzyskać ważne oświadczenie, które określa rezydencję posiadacza rachunku do celów podatkowych.

Rozdział 7

Zasady należytej staranności wobec istniejących rachunków podmiotów

Art. 24. Istniejący rachunek podmiotów, którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają na dzień 31 grudnia 2015 r. równowartości 250 000 USD, nie podlega weryfikacji, identyfikacji ani raportowaniu jako rachunek raportowany do czasu, gdy jego łączne saldo lub wartość nie przekroczy tej kwoty według stanu na ostatni dzień kolejnych lat kalendarzowych.

Art. 25. Istniejący rachunek podmiotów, którego łączne saldo lub wartość przekraczają na dzień 31 grudnia 2015 r. równowartość kwoty 250 000 USD, lub którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają na dzień 31 grudnia 2015 r. tej kwoty, ale przekraczają taką kwotę na ostatni dzień któregośkolwiek z kolejnych lat kalendarzowych, podlega weryfikacji zgodnie z procedurami określonymi w art. 27.

Art. 26. Istniejące rachunki podmiotów, o których mowa w art. 25 oraz rachunki, które znajdują się w posiadaniu co najmniej jednego podmiotu będącego osobą raportowaną lub w posiadaniu pasywnych NFE kontrolowanych przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną, są traktowane jak rachunki raportowane.

Art. 27. 1. W celu ustalenia, czy istniejący rachunek podmiotów, o którym mowa w art. 25, jest w posiadaniu co najmniej jednej osoby raportowanej lub pasywnego NFE kontrolowanego przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa stosuje procedury określone w ust. 2 - 4.

2. W celu ustalenia, czy podmiot jest osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa dokonuje weryfikacji posiadanych informacji, w tym informacji posiadanych do celów związanych z relacjami z klientem lub do innych celów regulacyjnych, łącznie z informacjami zgromadzonymi na podstawie procedur AML/KYC. Informacjami wskazującymi na rezydencję posiadacza rachunku w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska są miejsce uzyskania zdolności prawnej, miejsce rejestracji lub adres w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska.

3. Jeżeli posiadane informacje wskazują na rezydencję posiadacza rachunku w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, raportująca instytucja finansowa traktuje rachunek jako rachunek raportowany, chyba że uzyska od posiadacza rachunku oświadczenie lub na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie w racjonalny sposób ustali, że posiadacz rachunku nie jest osobą raportowaną.

4. Jeżeli którakolwiek z osób kontrolujących pasywny NFE jest osobą raportowaną, rachunek jest traktowany jako rachunek raportowany. Raportująca instytucja finansowa ustala, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE kontrolowanym przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną stosując następujące wskazówki w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności:

- 1) w celu ustalenia, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE, raportująca instytucja finansowa uzyskuje od posiadacza rachunku oświadczenie, chyba że posiadane przez nią lub publicznie dostępne informacje pozwalają racjonalnie stwierdzić, że posiadacz rachunku jest aktywnym NFE lub instytucją finansową, inną niż podmiot inwestujący wskazany w art. 2 pkt 9 lit. b, niebędący instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej;
- 2) w celu ustalenia osób kontrolujących posiadacza rachunku raportująca instytucja finansowa może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na podstawie procedur AML/KYC;
- 3) w celu ustalenia, czy osoba kontrolująca pasywny NFE jest osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa może opierać się na:
  - a) informacjach zgromadzonych i przechowywanych na podstawie procedur AML/KYC w przypadku istniejącego rachunku podmiotu znajdującego się w posiadaniu co najmniej jednego NFE, którego łączne saldo lub wartość nie przekracza równowartości 1 000 000 USD, lub
  - b) oświadczeniu posiadacza rachunku lub tej osoby kontrolującej z państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska lub innej jurysdykcji, w którym dana osoba kontrolująca jest rezydentem dla celów podatkowych.

Art. 28. W przypadku gdy raportująca instytucja finansowa uzyska informację lub ma powody sądzić, że oświadczenie posiadacza rachunku lub inna dokumentacja związana z istniejącym rachunkiem podmiotu są niepoprawne lub nierzetelne, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana do ponownego określenia statusu rachunku zgodnie z procedurami określonymi w art. 27.

Rozdział 8

Zasady należytej staranności wobec nowych rachunków podmiotów

Art. 29. 1. W celu ustalenia, czy posiadaczem nowego rachunku podmiotu jest co najmniej jedna osoba raportowana lub pasywne NFE kontrolowane przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa stosuje procedury weryfikacji, określone w niniejszym rozdziale.

2. W przypadku otwierania nowego rachunku podmiotu raportująca instytucja finansowa jest obowiązana do uzyskania oświadczenia posiadacza rachunku, które stanowi część dokumentacji otwarcia rachunku umożliwiające, raportującej instytucji finansowej na ustalenie rezydencji posiadacza rachunku dla celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez raportującą instytucję finansową w związku z otwarciem rachunku, w tym dokumentacji zgromadzonej na podstawie procedur AML/KYC.

3. Jeżeli podmiot weryfikowany zgodnie z zasadami należytej staranności poświadczy, że nie ma rezydencji do celów podatkowych, raportująca instytucja finansowa może, w celu ustalenia rezydencji posiadacza rachunku, przyjąć adres głównego miejsca prowadzenia działalności podmiotu.

4. Jeżeli z oświadczenia wynika, że posiadacz rachunku jest rezydentem w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, raportująca instytucja finansowa traktuje ten rachunek jako rachunek raportowany, chyba że na podstawie posiadanych lub dostępnych publicznie informacji ustali, że posiadacz rachunku nie jest osobą raportowaną w odniesieniu do takiego państwa członkowskiego.

Art. 30. 1. W odniesieniu do posiadacza nowego rachunku podmiotu, w tym podmiotu będącego osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana ustalić, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE kontrolowanym przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną.

2. W przypadku, gdy którakolwiek z osób kontrolujących pasywny NFE jest osobą raportowaną, rachunek jest traktowany jak rachunek raportowany.

3. W celu ustalenia, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE, raportująca instytucja finansowa opiera się na oświadczeniu posiadacza rachunku, chyba że posiada lub publicznie dostępne są informacje, na podstawie których może stwierdzić, że posiadacz rachunku jest

aktywnym NFE lub instytucją finansową inną niż podmiot inwestujący opisany w art. 2 pkt 9 lit. b, niebędący instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej.

4. W celu ustalenia osób kontrolujących posiadacza rachunku raportująca instytucja finansowa może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na podstawie procedur AML/KYC.

5. W celu ustalenia, czy osoba kontrolująca pasywny NFE jest osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa może opierać się na oświadczeniu posiadacza rachunku lub takiej osoby kontrolującej.

Rozdział 9

Szczególne zasady należytej staranności

Art. 31. Zasady ustalone w niniejszym rozdziale mają zastosowanie do procedur należytej staranności określonych w rozdziale 5-8.

Art. 32. 1. Raportująca instytucja finansowa nie może opierać się na oświadczeniu lub dowodzie w postaci dokumentów w przypadku powzięcia wątpliwości, że oświadczenie lub dowód w postaci dokumentów są niepoprawne lub nierzetelne.

2. Raportująca instytucja finansowa może domniemywać, że niebędący właścicielem beneficjent pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty otrzymujący świadczenie z tytułu śmierci, nie jest osobą raportowaną, i może nie traktować rachunku finansowego posiadanego przez tego beneficjenta jako rachunku raportowanego, chyba że raportująca instytucja finansowa posiada informację, że beneficjentem jest osoba raportowana.

3. Jeżeli informacje związane z beneficjentem zgromadzone przez raportującą instytucję finansową zawierają przesłanki określone w art. 16, raportująca instytucja finansowa może przyjąć, że beneficjentem pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty jest osoba raportowana. W takim przypadku raportująca instytucja finansowa jest obowiązana stosować procedury określone w art. 16.

Art. 33. 1. W przypadku grupowej pieniężnej umowy ubezpieczenia lub grupowej umowy renty, raportująca instytucja finansowa może traktować rachunek finansowy, który służy do obsługi tych umów, jako rachunek finansowy niebędący rachunkiem raportowanym do dnia, w którym określona kwota staje się należna na rzecz pracownika, posiadacza świadectwa lub beneficjenta, jeżeli dany rachunek finansowy spełnia następujące wymogi:

- 1) grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia lub grupowa umowa renty są wystawione na rzecz pracodawcy i obejmują co najmniej 25 pracowników lub posiadaczy świadectwa;

- 2) pracownicy lub posiadacze świadectwa są uprawnieni do otrzymania jakiegokolwiek wartości umowy związanej z ich udziałami oraz do wyznaczenia beneficjentów świadczenia wypłacanego z tytułu śmierci pracownika;
- 3) łączna kwota należna każdemu pracownikowi, posiadaczowi świadectwa lub beneficjentowi nie przekracza równowartości 1 000 000 USD.

Art. 34. 1 W celu określania łącznego salda lub wartości rachunków finansowych posiadanych przez osobę fizyczną lub podmiot, raportująca instytucja finansowa obowiązana jest sumować wszystkie rachunki finansowe prowadzone przez raportującą instytucję finansową lub podmiot powiązany, jednak wyłącznie w takim zakresie, w jakim:

- 1) systemy komputerowe raportującej instytucji finansowej łączą ze sobą rachunki finansowe przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub NIP, oraz
- 2) systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków.

2. Każdemu współposiadaczowi rachunku finansowego przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania określonych w ust. 1.

Art. 35. W celu określenia łącznego salda lub wartości rachunków finansowych posiadanych przez osobę na potrzebę ustalenia, czy rachunek finansowy jest rachunkiem o wysokiej wartości, raportująca instytucja finansowa jest również obowiązana do sumowania wszystkich rachunków finansowych, o których opiekun klienta wie lub ma podstawy by sądzić, że rachunki te, z wyjątkiem rachunków powierniczych, są bezpośrednio lub pośrednio przez tę samą osobę posiadane, kontrolowane lub założone.

Rozdział 10

Dodatkowe zasady dotyczące przekazywania informacji i zasady należytej staranności w odniesieniu do informacji finansowych

Art. 36. 1. Zmiana okoliczności obejmuje:

- 1) każdą zmianę, która skutkuje dodaniem informacji odnoszących się do statusu osoby lub która w inny sposób koliduje ze statusem danej osoby;
- 2) wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku danego posiadacza rachunku łącznie z dodaniem, zastąpieniem lub inną zmianą dotyczącą posiadacza

rachunku bądź wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku powiązanego z takim rachunkiem.

2. W przypadku wystąpienia zmian, o których mowa w ust. 1, zastosowanie znajdują zasady dotyczące sumowania rachunków określone w art. 34, jeżeli taka zmiana lub dodanie informacji wpływają na status posiadacza rachunku.

3. Jeżeli raportująca instytucja finansowa zastosowała kryterium adresu zamieszkania, o którym mowa w art. 16 ust. 1 i w następstwie zmiany okoliczności raportująca instytucja finansowa może przypuszczać, że pierwotne dowody w postaci dokumentów lub inna równoważna dokumentacja są niepoprawne lub nierzetelne, wówczas jest obowiązana uzyskać oświadczenie i nowy dowód w postaci dokumentu w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego posiadacza rachunku - na późniejszy z następujących dni:

- 1) ostatni dzień roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego;
- 2) w terminie 90 dni kalendarzowych od powiadomienia o takiej zmianie okoliczności lub jej odkryciu.

4. W przypadku, gdy raportująca instytucja finansowa nie jest w stanie uzyskać oświadczenia i nowego dowodu w postaci dokumentu przed upływem takiego terminu, obowiązana jest zastosować procedurę elektronicznego wyszukiwania danych, o której mowa w art. 16.

Art. 37. W odniesieniu do nowych rachunków podmiotów raportująca instytucja finansowa kierując się potrzebą ustalenia, czy osoba kontrolująca pasywny NFE jest osobą raportowaną, może opierać się wyłącznie na oświadczeniu posiadacza rachunku albo takiej osoby kontrolującej.

Rozdział 11

Kontrola instytucji finansowych

Art. 38. Minister właściwy do spraw finansów publicznych lub organ upoważniony na podstawie art. 5 ust. 3, zwani dalej „kontrolującym”, przeprowadzają kontrolę wykonywania przez raportującą polską instytucję finansową, zwaną dalej „kontrolowanym” obowiązków nałożonych na podstawie niniejszej ustawy, zwaną dalej „kontrolą raportujących instytucji finansowych”.

Art. 39. Celem kontroli raportujących instytucji finansowych jest ustalenie prawidłowości:

- 1) identyfikacji przez raportujące instytucje finansowe rachunków raportowanych oraz sporządzania i przekazywania informacji o tych rachunkach, w zakresie stosowania procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności, określonych w rozdziale 4-10;
- 2) prowadzenia przez raportujące instytucje finansowe dokumentacji przestrzegania procedur, o których mowa w rozdziale 4-10;
- 3) zakresu przekazywanych przez raportujące instytucje finansowe informacji, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 oraz terminowości sporządzania i przekazywania informacji;
- 4) prawidłowości sporządzania przez raportujące instytucje finansowe informacji, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2.

Art. 40. 1. Kontrola raportujących instytucji finansowych powinna zostać zakończona bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 7 miesięcy od dnia jej wszczęcia.

2. W toku kontroli raportujących instytucji finansowych kontrolujący uprawniony jest w szczególności do żądania udostępniania akt, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów związanych z przedmiotem kontroli oraz do sporządzania z nich odpisów, kopii, wyciągów, notatek, wydruków i udokumentowanego pobierania danych w formie elektronicznej, w tym objętych tajemnicą, z wyłączeniem dokumentów i materiałów zawierających informacje niejawne.

3. Żądania, o których mowa w ust. 2, oznacza się klauzulą "Tajemnica skarbowa", a ich przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli "zastrzeżone" w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.

4. Występując z żądaniem, o którym mowa w ust. 2, kontrolujący obowiązany jest zwracać szczególną uwagę na zasadę wzajemnego zaufania między instytucjami finansowymi a ich klientami.

5. Z czynności kontrolnych sporządza się protokół kontroli. Kontrolowany, który nie zgadza się z ustaleniami protokołu, może w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia przedstawić zastrzeżenia lub wyjaśnienia, wskazując równocześnie stosowne dowody.

6. Kontrolujący jest obowiązany rozpatrzyć zastrzeżenia, o których mowa w ust. 5, i w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania zawiadomić kontrolowanego o sposobie ich załatwienia, wskazując w szczególności, które zastrzeżenia nie zostały uwzględnione, wraz z uzasadnieniem faktycznym i prawnym.

7. W przypadku niezłożenia wyjaśnień lub zastrzeżeń w terminie określonym w ust. 5, przyjmuje się, że kontrolowany nie kwestionuje ustaleń kontroli.

8. Kontrola raportujących instytucji finansowych kończy się wynikiem kontroli w dniu jego doręczenia. Wynik kontroli sporządza się na podstawie protokołu kontroli, zastrzeżeń lub wyjaśnień oraz zawiadomienia o sposobie ich załatwienia.

9. Wynik kontroli zawiera:

- 1) oznaczenie organu;
- 2) oznaczenie kontrolowanego;
- 3) datę wydania;
- 4) podstawę prawną;
- 5) opis przebiegu kontroli;
- 6) końcowe ustalenia i wnioski zawierające informację o stwierdzeniu nieprawidłowości albo ich braku;
- 7) wskazanie terminu usunięcia nieprawidłowości, jeżeli zostały stwierdzone;
- 8) podpis osoby upoważnionej, z podaniem jej imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego, a jeżeli wynik kontroli został wydany w formie dokumentu elektronicznego - bezpieczny podpis elektroniczny weryfikowany za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

10. Termin, o którym mowa w ust. 9 pkt 7, nie może być krótszy niż 1 miesiąc i dłuższy niż 6 miesięcy, licząc od dnia doręczenia wyniku kontroli.

11. Kontrolowany jest obowiązany poinformować organ kontrolujący o sposobie usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości lub przyczynach ich nieusunięcia bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia upływu terminu wyznaczonego na ich usunięcie.

Art. 41. W zakresie nieuregulowanym w art. 40, do kontroli raportujących instytucji finansowych stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 1, z wyłączeniem art. 127 i art. 128, przepisy art. 135-138, art. 139 § 4, art. 140-142 oraz rozdziałów 2, 5, 6, 9-11, 14, 16, 22 i 23 Działu IV, a także art. 281a, art. 282b, art. 283, art. 284, art. 284b-286, art. 287, art. 289-290 i art. 291c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.⁶⁾), a także przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 290a tej ustawy.

Art. 42. 1. W przypadkach wystąpienia uchybień lub nieprawidłowości, których wyjaśnienie nie wymaga przeprowadzenia kontroli na podstawie art. 39, instytucja finansowa,

---

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269 i 1311.

na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub organu upoważnionego na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 3, jest obowiązana do udzielenia informacji niezbędnych do ich wyjaśnienia.

2. W żądaniu, o którym mowa w ust. 1, określa się zakres żądanych informacji oraz termin ich przekazania nie krótszy niż 14 dni od dnia otrzymania żądania.

3. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, oznacza się klauzulą: "Tajemnica skarbowa", a jego przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli "zastrzeżone".

Art. 43. 1. Raportujące instytucje finansowe mogą skorygować uprzednio złożoną informację, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2.

2. Uprawnienie do skorygowania informacji:

- 1) ulega zawieszeniu na czas trwania kontroli raportujących instytucji finansowych - w zakresie objętym tą kontrolą;
- 2) przysługuje nadal po zakończeniu kontroli raportujących instytucji finansowych.

3. Korekta informacji złożona w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie wywołuje skutków prawnych.

Rozdział 12

Ochrona i udostępnianie zgromadzonych danych

Art. 44. 1. Do ujawnienia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych i upoważnionym przez niego organom wszelkich informacji w trybie i zakresie przewidzianym ustawą nie stosuje się przepisów ograniczających udostępnianie danych objętych tajemnicą, z wyjątkiem informacji niejawnych.

2. Indywidualne dane zawarte w:

- 1) informacjach uzyskanych w trybie art. 8 ust. 1 pkt 2,
  - 2) informacjach uzyskanych w ramach automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania,
  - 3) aktach dokumentujących czynności określone w art. 42,
  - 4) aktach kontroli raportujących instytucji finansowych
- objęte są tajemnicą skarbową.

Art. 45. W toku kontroli raportujących instytucji finansowych dostęp do akt przysługuje organom właściwym w sprawach dotyczących tej kontroli oraz wyznaczonym pracownikom tych organów.

Art. 46. 1. Dane zawarte w informacjach, o których mowa w art. 44 ust. 2 pkt 1 i 2, są udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa na zasadach określonych w tym przepisie.

2. Akta, o których mowa w art. 44 ust. 3 pkt 3 i 4, są udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297 § 1 pkt 1 i pkt 2a-7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa na zasadach określonych w tym przepisie.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, akta spraw oznacza się klauzulą: "Tajemnica skarbowa", a ich przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli "zastrzeżone".

Art. 47. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, przepisy art. 294, art. 296, art. 297a oraz art. 299b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.

Rozdział 13

Kary pieniężne

Art. 48. 1. W przypadku stwierdzenia w toku kontroli raportującej instytucji finansowej nieprawidłowości, o których mowa w art. 39, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze decyzji, nakłada na raportującą instytucję finansową karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

2. Ustalając wysokość kary pieniężnej, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględnia rodzaj i zakres naruszenia, dotychczasową działalność raportującej instytucji finansowej oraz jej możliwości finansowe.

3. Kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa.

4. W przypadku stwierdzenia w toku kontroli raportującej instytucji finansowej, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub organ upoważniony na podstawie art. 5 ust. 3, więcej niż jednego naruszenia, możliwe jest nałożenie tylko jednej kary pieniężnej.

5. Postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.⁷⁾).

6. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

7. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do kary pieniężnej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Rozdział 14

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 49. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.⁸⁾) w art. 80 wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Kto wbrew obowiązkowi nie składa w terminie właściwemu organowi informacji, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia ... o obowiązkowej automatycznej wymianie informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz. U. ...)

podlega karze grzywny do 180 stawek dziennych.”,

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli informację określoną w § 1 - 2a złożono nieprawdźliwą, sprawca podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych.”;

Art. 50. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 82 w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) kontrola jest prowadzona na podstawie przepisów ustawy z dnia ..... o obowiązkowej automatycznej wymianie informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz. U. ...)”;

2) w art. 83 w ust. 2 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) kontrola jest prowadzona na podstawie przepisów ustawy z dnia .... o obowiązkowej automatycznej wymianie informacji w dziedzinie opodatkowania.”.

---

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 183, 1195 oraz z 2015 r. poz. 211, 702 i 1274.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328 oraz z 2015 r. poz. 396 i 1269.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268 i 1272.

Rozdział 15

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 51. Raportujące instytucje finansowe są obowiązane zakończyć weryfikację istniejących rachunków:

- 1) indywidualnych o wysokiej wartości do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 2) indywidualnych o niższej wartości do dnia 31 grudnia 2017 r.;
- 3) podmiotów, których łączne saldo lub wartość przekraczają według stanu na dzień 31 grudnia 2015 r. równowartość 250 000 USD, do dnia 31 grudnia 2017 r.;
- 4) podmiotów, których łączne saldo lub wartość nie przekraczają na dzień 31 grudnia 2015 r. równowartości 250 000 USD, ale przekraczają tę kwotę na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat, w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym łączne saldo lub wartość przekroczy taką kwotę.

Art. 52. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łučko
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego
kwalifikowanego certyfikatu/

Uzasadnienie

Celem projektowanej ustawy jest implementacja przepisów dyrektywy Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz. U. UE L 359 z 16.12.2014 str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2014/107/UE”. Przepisy te są ukierunkowane na rozszerzenie zakresu automatycznej wymiany informacji. Państwa członkowskie zostały zobowiązane do wprowadzenia przepisów dyrektywy 2014/107/UE w życie od dnia 1 stycznia 2016 r.

W dyrektywie 2011/16/UE przewidziano już obowiązkową automatyczną wymianę informacji między państwami członkowskimi w zakresie niektórych kategorii dochodu i kapitału, głównie o charakterze niefinansowym, posiadanego przez podatników w państwach członkowskich innych niż państwo ich rezydencji. Według motywu piątego preambuły do dyrektywy 2014/107/UE, ze względu na zwiększone możliwości inwestowania za granicą w szeroką gamę produktów finansowych, istniejące instrumenty współpracy administracyjnej

w dziedzinie opodatkowania stały się mniej skuteczne w zwalczaniu oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania w wymiarze transgranicznym.

Mając uwadze powyższe, Rada Europejska zaproponowała rozszerzenie automatycznej wymiany informacji, która była już przewidziana w art. 8 ust. 5 dyrektywy 2011/16/UE, w odniesieniu do rezydentów innych państw członkowskich. Inicjatywa unijna ma na celu zapewnienie spójnego, konsekwentnego i kompleksowego podejścia w całej Unii do automatycznej wymiany informacji w ramach rynku wewnętrznego, które ma przynieść oszczędności zarówno administracjom podatkowym, jak i podmiotom gospodarczym. Jednoczesne i nieskoordynowane zawieranie umów przez państwa członkowskie na podstawie art. 19 dyrektywy 2011/16/UE mogłoby bowiem doprowadzić do sytuacji niekorzystnych dla sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Rozszerzona automatyczna wymiana informacji na podstawie ogólnounijnego instrumentu prawnego, jakim jest dyrektywa, zlikwiduje konieczność powoływania się przez państwa członkowskie na ten artykuł w celu zawarcia dwustronnych lub wielostronnych umów, które mogą być uważane za właściwe w tym samym przedmiocie wobec braku odpowiedniego prawodawstwa unijnego.

Mając na uwadze powyższe podkreślić należy, iż celem implementacji dyrektywy obok stworzenia jednolitego standardu wymiany informacji podatkowej, jest również zminimalizowanie kosztów i obciążeń administracyjnych zarówno dla administracji podatkowych, jak i podmiotów gospodarczych. Zasadnicze znaczenie ma również zapewnienie, aby rozszerzony zakres automatycznej wymiany informacji w Unii był zgodny ze zmianami na szczeblu międzynarodowym. Aby osiągnąć ten cel, państwa członkowskie, w tym Polska, poprzez implementację dyrektywy będą mogły wymagać od instytucji finansowych wdrożenia zasad sprawozdawczych i zasad należytej staranności w pełni zgodnych z zasadami określonymi we wspólnym standardzie do wymiany informacji

opracowanym przez OECD. Pozwoli to na uczestnictwo Polski w globalnej wymianie informacji w dziedzinie opodatkowania, a w konsekwencji na osiągnięcie głównego celu jakim jest zwalczanie wciąż narastających wyzwań w obszarze oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania, w tym agresywnego planowania podatkowego. Możliwość wymiany informacji finansowych pomiędzy administracjami podatkowymi poszczególnych państw ma zapobiegać tego typu negatywnym zjawiskom, przyczyniając się tym samym do zwiększenia wpływów do budżetu państwa.

W związku z koniecznością implementacji dyrektywy 2014/107/UE proponuje się przygotowanie odrębnej ustawy, a także nowelizację ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy oraz ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Zakres transpozycji dyrektywy 2014/107/UE obejmuje:

- wprowadzenie definicji zgodnych z dyrektywą,
- określenie obowiązków informacyjnych instytucji finansowych posiadających status raportujących instytucji finansowych oraz sposobu ich wypełniania;
- wprowadzenie procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności, które muszą być przestrzegane przez raportujące instytucje finansowe przy realizacji obowiązków informacyjnych,
- wprowadzenie rozwiązań zapewniających skuteczne wykonanie obowiązków nałożonych na raportujące instytucje finansowe,
- określenie zakresu informacji podlegających automatycznej wymianie z państwami członkowskimi Unii Europejskiej i trybu ich przekazywania,
- określenie okresu przechowywania ww. informacji,
- wprowadzenie szczególnych zasad ochrony danych osobowych w związku z gromadzeniem informacji dla celów automatycznej wymiany informacji.

Szczegółowe rozwiązania

Rozdział 1 - Przepisy ogólne.

W **art. 1** wskazano przedmiotowy zakres ustawy. W ustawie określone zostaną:

- 1) zasady dokonywania obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania;
- 2) obowiązki informacyjne raportujących instytucji finansowych w zakresie wymiany informacji o rachunkach raportowanych;
- 3) zakres informacji podlegających obowiązkowej automatycznej wymianie informacji w dziedzinie opodatkowania i tryb ich przekazywania;
- 4) zasady sprawozdawcze i zasady należytej staranności raportujących instytucji finansowych;

- 5) organ właściwy w sprawach obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania oraz instytucje finansowe zobowiązane do sporządzania i przekazywania informacji, o których mowa w niniejszej ustawie;

zasady przeprowadzania kontroli raportujących instytucji finansowych. **Art. 2** projektu ustawy stanowi wdrożenie do krajowego porządku prawnego załącznika I Sekcji VIII dyrektywy 2014/107/UE. Przedmiotowy artykuł zawiera definicje pojęć używanych w ustawie odnoszące się do i) rezydencji instytucji finansowej, ii) raportujących instytucji finansowych, iii) nieraportujących instytucji finansowych, iv) rachunków finansowych, v) rachunków raportowanych oraz vi) pozostałych pojęć. Poprzez implementację definicji zawartych w dyrektywie zapewni się skuteczne i jednolite wdrożenie standardu wymiany informacji we wszystkich państwach członkowskich. Dodatkowo pozwoli to, bez względu na różnice jakie mogą pojawiać się w poszczególnych krajach implementujących dyrektywę, na zrealizowanie jednego z głównych celów jakie miała dyrektywa, tj. zapewnienie spójnego, konsekwentnego i kompleksowego podejścia w całej Unii Europejskiej (i nie tylko) do automatycznej wymiany informacji w ramach rynku wewnętrznego.

Implementowana dyrektywa zawiera terminy, które są już zdefiniowane w polskim prawie, takie jak np. rachunek depozytowy, umowa renty czy też umowa ubezpieczenia. Definicje te nie są zbieżne z definicjami wskazanymi w polskim prawie, niemniej jednak konieczne jest posługiwanie się definicjami, które będą w tożsamy sposób rozumiane w krajach UE, jak i poza UE. Dzięki temu globalny standard wymiany informacji będzie mógł być stosowany we wszystkich zaangażowanych krajach.

Za powyższym przemawia również fakt, że zdefiniowane terminy są wykorzystywane raz w odniesieniu do podmiotów funkcjonujących w Polsce, a w innym przypadku do podmiotów funkcjonujących w innych krajach. Przykładowo definicja osoby raportowanej (pkt 41) dotyczy m.in. podmiotów rządowych (pkt 13), banku centralnego (pkt 17) lub instytucji finansowej (pkt 6). Termin instytucja finansowa jest dodatkowo określany przez kolejne definicje, tj. definicję instytucji powierniczej (pkt 7), instytucji depozytowej (pkt 8), podmiotu inwestującego (pkt 9) oraz zakładu ubezpieczeń (pkt 11). Te same definicje są też wykorzystywane w odniesieniu do podmiotów funkcjonujących w Polsce. Przykładowo definicja polskiej instytucji finansowej odwołuje się do ww. definicji instytucji finansowej. Z kolei definicja nieraportujących instytucji finansowych (pkt 12), która będzie dotyczyła *de facto* polskich podmiotów odwołuje się m.in. do ww. definicji podmiotu rządowego oraz banku centralnego. Mając zatem na względzie jednolitość stosowanych pojęć zasadne jest przyjęcie uniwersalnych definicji, wyznaczonych *nota bene* przez implementowaną dyrektywę. Konstruowanie pojęć uwzględniających wyłącznie krajowe uwarunkowania mogłoby również spowodować w przyszłości niezgodność krajowych przepisów z dyrektywą. Mając powyższe na względzie należy stwierdzić, że projektowane przepisy powinny być zatem odczytywane jako *lex specialis* w odniesieniu do pozostałych regulacji polskiego systemu prawnego.

Art. 3 ust. 1 W przepisie tym wyjaśniono zakres obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania. Polega ona na systematycznym przekazywaniu

właściwemu państwu członkowskiemu rezydencji, bez uprzedniego wniosku, określonych informacji na temat rezydentów tego państwa członkowskiego, w ustalonych i regularnych odstępach czasu.

Art. 3 ust. 2 umożliwi wymianę informacji na zasadach określonych w dyrektywie 2014/107/UE z jurysdykcjami uczestniczącymi, niebędącymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej (tzw. *wider approach*). Powyższe wynika z faktu, iż wiele krajów (przede wszystkim kraje należące do OECD) niebędących krajami członkowskimi Unii Europejskiej, zobowiązało się również do automatycznej wymiany informacji podatkowych opartej na standardzie OECD. Podstawą wymiany informacji z takimi krajami nadal pozostanie jednak konwencja z dnia 25 stycznia 1988 r. o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach podatkowych oraz umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarte z poszczególnymi krajami. Dodatkowe znaczenie w przedmiotowym zakresie będą miały porozumienia wykonawcze (bilateralne lub multilateralne) zawarte z właściwymi jurysdykcjami w związku z art. 6 ww. konwencji. Należy przypomnieć, że takie wielostronne porozumienie zostało podpisane w Berlinie w dniu 29 października 2014 r. Jednym z sygnatariuszy porozumienia był Minister Finansów Rzeczypospolitej Polskiej.

W celu określenia, z którymi krajami spoza Unii Europejskiej będą wymieniane informacje w sposób określony w niniejszej ustawie, Minister Finansów będzie zobowiązany do publikacji w BIP wykazu jurysdykcji uczestniczących w automatycznej wymianie informacji (**art. 3 ust. 3**). Taka publikacja nie będzie miała charakteru konstytutywnego, lecz deklaratoryjny i dzięki temu raportujące instytucje finansowe będą wiedziały, które rachunki podlegają raportowaniu.

Art. 4 określa kwestię przeliczania na polskie złote wartości wyrażonych w ustawie w dolarach amerykańskich. W implementowanej dyrektywie wartości progowe zostały wyrażone w dolarach amerykańskich. Takie same wartości zostały również zastosowane w niniejszej ustawie. W związku z powyższym konieczne stało się określenie zasad przeliczania wartości określonych w dolarach amerykańskich. Proponuje się więc, aby wartości te przeliczane były na polskie złote według średniego kursu dolara amerykańskiego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku kalendarzowego poprzedzającego okres, za który dokonywana jest automatyczna wymiana informacji o rachunkach raportowanych, w zaokrągleniu do 1000 złotych.

Rozdział 2 – Właściwość i obowiązki organu w sprawach automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania.

Art. 5 projektu ustawy stanowi wdrożenie do krajowego porządku prawnego art. 1 pkt 2 lit. b dyrektywy 2014/107/UE (dodanie ust. 3a do art. 8 dyrektywy 2011/16/UE) w zakresie, w jakim na mocy zasad sprawozdawczych i zasad należytej staranności zawartych w załącznikach I i II zobowiązano każde państwo członkowskie do przekazywania innym państwom członkowskim informacji o rachunkach raportowanych określonych w art. 8 ust. 3a lit. a – g dyrektywy 2011/16/UE.

W związku z ww. postanowieniami dyrektywy w art. 5 projektu ustawy:

- wskazano ministra właściwego do spraw finansów publicznych jako organ właściwy w sprawach automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania dokonywanej na zasadach określonych w niniejszej ustawie (**art. 5 ust. 1**),
- zawarto delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do upoważnienia, w drodze rozporządzenia, podległych organów podatkowych do wykonywania w jego imieniu czynności związanych z automatyczną wymianą informacji o rachunkach raportowanych, w celu zapewnienia sprawnej i skutecznej wymiany informacji (**art. 5 ust. 2**),
- zawarto delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do upoważnienia, w drodze rozporządzenia, podległego organu do przeprowadzania w jego imieniu kontroli wykonywania przez raportującą polską instytucję finansową obowiązków nałożonych na podstawie niniejszej ustawy (**art. 5 ust. 3**).

W związku z obowiązkiem wynikającym z implementowanego ww. art. 8 ust. 3a dyrektywy 2011/16/UE, w art. 8 i 9 projektu ustawy raportujące instytucje finansowe zostały zobowiązane do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji, które minister będzie obowiązany przekazać następnie organowi innego właściwego państwa członkowskiego.

Art. 6 projektu ustawy stanowi wdrożenie do krajowego porządku prawnego art. 1 pkt 2 lit. d dyrektywy 2014/107/UE w zakresie ust. 6 lit. b dodanie do art. 8 dyrektywy 2011/16/UE, w którym określono częstotliwość (raz w roku) i termin przekazywania informacji o rachunkach raportowanych. Przepisem tym zobowiązano ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przekazywania z urzędu właściwej obcej władzy, informacji o rachunkach raportowanych raz w roku, w terminie do 30 września następującego po końcu roku kalendarzowym, do którego te informacje się odnoszą.

Art. 7 projektu ustawy związany jest z implementacją art. 1 pkt 3 dyrektywy 2014/107/UE (zmieniony art. 20 ust. 4 dyrektywy 2011/16/UE), który wymaga, aby informacje w ramach wymiany automatycznej były przesyłane przy użyciu standardowego formatu elektronicznego, przyjętego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2 dyrektywy 2011/16/UE. W związku z powyższym, stosownie do projektowanego art. 7, wymiana informacji o rachunkach raportowanych następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej, przy użyciu odpowiedniego formatu. Dla celów automatycznej wymiany informacji format taki zostanie opracowany w rozporządzeniu Komisji, które zmieni rozporządzenie z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania. W przypadku braku możliwości wymiany informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, wymiana następuje się w formie pisemnej.

Rozdział 3 – Ogólne wymogi sprawozdawcze.

Art. 8 ust. 1 - 5 projektu ustawy stanowi implementację art. 1 pkt 2 lit. b dyrektywy 2014/107/UE (dodawanie ust. 3a do art. 8 dyrektywy 2011/16/UE) w zakresie, w jakim

zobowiązano każde państwo członkowskie do podjęcia niezbędnych środków w celu zobowiązania swoich raportujących instytucji finansowych do wykonywania zasad sprawozdawczych i zasad należytej staranności zawartych w załącznikach I i II, oraz do zapewnienia skutecznego wdrożenia i przestrzegania tych zasad, zgodnie z załącznikiem I sekcja IX. Stosownie do załącznika I sekcja IX (Skuteczne wykonanie) pkt 2 i 3 państwa członkowskie muszą wprowadzić m. in.:

- zasady zobowiązujące raportujące instytucje finansowe do prowadzenia rejestrów podjętych przez nie kroków oraz wszelkich dowodów, które posłużyły za podstawę wykonania procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności,
- procedury administracyjne służące podjęciu dalszych działań wraz z raportującą instytucją finansową w przypadku zgłoszenia rachunków nieudokumentowanych.

Wdrażając ww. postanowienia dyrektywy 2014/107/UE, w projektowanym art. 8:

- nałożono na instytucje finansowe posiadające status raportujących instytucji finansowych obowiązek identyfikowania rachunków raportowanych oraz sporządzania i przekazywania informacji o tych rachunkach za okres roku kalendarzowego, w formie dokumentu elektronicznego, w terminie do 30 czerwca roku następnego (**ust. 1 i 4**),
- zobowiązano ww. instytucje do stosowania procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności (**ust. 2**) oraz do prowadzenia dokumentacji przestrzegania tych procedur (**ust. 3**),
- wprowadzono obligatoryjne upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru informacji, do składania której zobowiązane będą instytucje na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 2 (**ust. 5**).

Określając wzór informacji, o której mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie miał na uwadze wymagania określone prawem Unii Europejskiej oraz standardem Organizacji Współpracy i Rozwoju (OECD) w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych. W związku z faktem, że celem projektowanej ustawy jest umożliwienie automatycznej wymiany również z krajami innymi niż kraje z UE, Minister Finansów powinien opracować formularz, który uwzględni również wymagania OECD w przedmiotowym zakresie.

Dodatkowo w **ust. 6** upoważniono Ministra Finansów do określenia wzoru oświadczeń pozyskiwanych przez raportujące instytucje finansowe w związku z prowadzonymi procedurami, o których mowa w Rozdziałach 5-8. Takie rozwiązanie zapewni jednolitość treści informacji pozyskiwanych przez raportujące instytucje finansowe. Oświadczenia te składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za podanie danych niezgodnych ze stanem faktycznym i zawierają klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastąpi pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 9 i 10 stanowią implementację sekcji załącznika I sekcja I (Ogólne wymogi sprawozdawczości), który określa szczegółowy zakres danych, które muszą być zawarte w informacji o rachunkach raportowanych. Zakres przekazywanych przez instytucje

finansowe informacji jest tożsamy z zakresem określonym w implementowanej dyrektywie, co ma na celu wprowadzeniu do polskiego porządku prawnego ujednoczonych i standardowych procedur, takich samych dla wszystkich państw członkowskich (i innych państw uczestniczących w automatycznej wymianie informacji w dziedzinie opodatkowania).

Art. 11 stanowi implementację art. 1 pkt 5 lit. b dyrektywy 2014/107/UE w zakresie ust. 4 dodanego do art. 25 dyrektywy 2011/16/UE, który wymaga, aby informacje przetwarzane zgodnie z dyrektywą były przechowywane przez okres nie dłuższy niż zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi przedawnienia każdego administratora danych. Według motywu 12 preambuły do dyrektywy 2014/107/UE, maksymalny okres przechowywania powinien zostać ustalony poprzez odniesienie do przepisów o przedawnieniu przewidzianych w krajowym prawodawstwie podatkowym każdego administratora danych.

Kierując się ww. postanowieniami dyrektywy 2014/107/UE, w art. 11 ustawy wskazano, że raportujące instytucje finansowe oraz minister właściwy do spraw finansów publicznych przechowują informacje o rachunkach raportowanych przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin ich przekazania do właściwego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Powyższy termin odpowiada 5-letniemu terminowi przedawnienia zobowiązań podatkowych przewidzianemu w art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej. Jednocześnie w projektowanym art. 11 ust. 2 zaproponowano, aby w przypadku likwidacji, połączenia, podziału oraz przekształcenia instytucji finansowej do przechowywania informacji stosowane były odpowiednio przepisy art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.). Analogiczne odesłanie do ustawy o rachunkowości jest zawarte w przepisach art. 8a i 9k ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2014 r. poz. 455, z późn. zm.) dotyczących okresu przechowywania wyników analiz przeprowadzanych transakcji i informacji uzyskanych zgodnie z przepisami tej ustawy.

Art. 12 projektu ustawy stanowi implementację:

- art. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/107/UE w zakresie znowelizowanego art. 21 ust. 2 zdanie trzecie,
- art. 1 pkt 5 lit. b dyrektywy 2014/107/UE w zakresie dotyczącym art. 25 ust. 2 i 3 dyrektywy 2011/16/UE.

Zgodnie ze zmienionym art. 21 ust. 2 zdanie trzecie dyrektywy 2011/16/UE, państwa członkowskie zapewniają, aby każda osoba raportowana będąca osobą fizyczną była powiadamiana o naruszeniu bezpieczeństwa w odniesieniu do jej danych w przypadku, gdy istnieje prawdopodobieństwo, że naruszenie to wpłynie negatywnie na ochronę jej danych osobowych lub prywatności. Z kolei nowe przepisy art. 25 ust. 2 i 3 dyrektywy 2011/16/UE stanowią, że:

- raportujące instytucje finansowe oraz właściwe organy każdego państwa członkowskiego uznaje się za administratorów danych do celów dyrektywy 95/46/WE;
- każde państwo członkowskie zapewnia, aby każda raportująca instytucja finansowa objęta jego jurysdykcją informowała każdą odnośną osobę raportowaną będącą osobą fizyczną

o tym, że informacje jej dotyczące, o których mowa w art. 8 ust. 3a, zostaną zgromadzone i przekazane zgodnie z dyrektywą;

- każde państwo członkowskie zapewnia także, aby dana raportująca instytucja finansowa przekazała tej osobie fizycznej wszystkie informacje, do których ta osoba jest uprawniona na mocy jej prawodawstwa krajowego wdrażającego dyrektywę 95/46/WE, w czasie wystarczającym, aby umożliwić tej osobie wykonanie przysługujących jej praw do ochrony danych, a w każdym razie zanim dana raportująca instytucja finansowa przekaze informacje, o których mowa w art. 8 ust. 3a, właściwemu organowi państwa członkowskiego rezydencji tej osoby.

Wdrażając ww. uregulowania do krajowego porządku prawnego, w projektowanym art. 12:

- w ust. 1 wskazano wprost, że minister właściwy do spraw finansów publicznych, upoważnione przez niego organy oraz raportujące instytucje finansowe są administratorami danych w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182, z późn. zm.) przetwarzanych dla celów przekazywania informacji na podstawie z art. 8 ust. 1,
- w ust. 2 wprowadzono obowiązek zawiadamiania osoby raportowanej będącej osobą fizyczną o naruszeniu bezpieczeństwa jej danych osobowych w każdym przypadku, gdy istnieje prawdopodobieństwo, że naruszenie to wpłynie negatywnie na ochronę jej danych osobowych lub prywatności,
- w ust. 3 nałożono na raportującą instytucję finansową obowiązek poinformowania osoby raportowanej będącej osobą fizyczną, że dane jej dotyczące będą gromadzone i przekazywane zgodnie z przepisami ustawy,
- w ust. 4 określono, że wykonanie przez raportującą instytucję finansową obowiązków określonych w art. 24 ust. 1 pkt 1 – 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych powinno nastąpić w terminie pozwalającym na zrealizowanie przez osobę raportowaną jej uprawnień, przewidzianych w rozdziale 4 tej ustawy, przed przekazaniem informacji w terminie, o którym mowa w art. 8 ust. 4.

Art. 13 wynika z implementacji art. 1 pkt 1 lit e dyrektywy 2014/107/UE (dodanie ust. 7a do art. 8 dyrektywy 2011/16/UE), który zobowiązuje każde państwo członkowskie do przekazywania Komisji i aktualizowania wykazu podmiotów i rachunków (do celów załącznika I sekcja VIII część B pkt 1 lit. c oraz załącznika I sekcja VIII część C pkt 17 lit. g), które mają być traktowane, odpowiednio, jako nieraportujące instytucje finansowe i rachunki wyłączone, oraz do zapewnienia spełnienia w tym zakresie wymogów określonych w załączniku I. Stosownie do postanowień załącznika I sekcja IX (Skuteczne wykonanie) pkt 5, państwa członkowskie muszą wprowadzić procedury administracyjne w celu zapewnienia, aby podmioty i rachunki określone w prawie krajowym jako nieraportujące instytucje finansowe i rachunki wyłączone nadal cechowały się niskim ryzykiem wykorzystania ich do uchylenia się od opodatkowania.

Należy zauważyć, że przepisy dyrektywy zobowiązują do przekazywania wykazu nieraportujących instytucji finansowych oraz rachunków wyłączonych, które będą:

- „niosły ze sobą” niskie ryzyko wykorzystania ich do uchylania się od opodatkowania,
- miały cechy podobne do tych instytucji i rachunków, które za takie zostały uznane niejako *ex lege*, pod warunkiem, że ich status nie będzie zagrażał realizacji celów dyrektywy.

W związku z powyższymi postanowieniami dyrektywy 2014/107/UE, w **art. 13** wprowadzono obligatoryjne upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do ogłaszania, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów wykazu instytucji finansowych posiadających status nieraportujących instytucji finansowych, o których mowa w art. 2 pkt 12 lit c projektu ustawy oraz wykazu rachunków posiadających status rachunków wyłączonych, o których mowa w art. 2 pkt 39 lit. g projektu ustawy. Nieraportującymi instytucjami finansowymi będą tylko polskie instytucje finansowe, a więc instytucje finansowe będące polskimi rezydentami, z wyłączeniem wszelkich oddziałów tych instytucji zlokalizowanych poza Polską, oraz oddziały instytucji finansowych, które nie są polskimi rezydentami, jeżeli dany oddział jest zlokalizowany w Polsce. Wykaz ten zostanie opublikowany w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów i będzie podlegać udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej.

Rozdziały 4 -10 stanowią implementację załącznika 1 Sekcji II -VII dyrektywy 2014/107/UE. Wymienione powyżej sekcje stanowią centralną część dyrektywy i zawierają szczegółowe zasady i procedury, których muszą przestrzegać instytucje finansowe w celu odpowiedniego gromadzenia i zgłaszania informacji. Zgodnie z wytycznymi reguły te powinny zostać implementowane do systemu krajowego w jak najszerszym stopniu w celu zapewnienia prawidłowego i jednolitego wykonywania przez instytucje finansowe procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności. Regulacje określone w tych rozdziałach zostały wprost przeniesione z dyrektywy 2014/107/UE bez istotnych modyfikacji, zatem poniżej zastaną przedstawione tylko najważniejsze z nich.

Rozdział 4 – Ogólne wymogi należytej staranności

Rozdział ten reguluje ogólne wymogi należytej staranności dla celów identyfikacji rachunków raportowanych oraz sporządzania i przekazywania informacji o tych rachunkach, z uwzględnieniem wymagań należytej staranności określonych prawem Unii Europejskiej w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych.

Dodatkowo w **art. 15 ust. 2** określono zasadę, zgodnie z którą w sytuacji, gdy rachunek raportowany prowadzony jest w walucie innej niż złote, saldo oraz próg wartości rachunku raportowanego przelicza się na polskie złote według średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku kalendarzowego poprzedzającego okres, za który dokonywana jest automatyczna wymiana informacji o rachunkach raportowanych.

Rozdział 5 – Zasady należytej staranności wobec istniejących rachunków indywidualnych

Rozdział reguluje zasady należytej staranności wobec istniejących rachunków indywidualnych. Procedury określone w komentowanym rozdziale będą miały zastosowanie do celów identyfikacji rachunków raportowanych, istniejących rachunków indywidualnych oraz do rachunków o niższej wartości. Zasadniczo, zgodnie z projektem ustawy, jeżeli instytucja finansowa posiada w swojej bazie udokumentowany aktualny adres zamieszkania indywidualnego posiadacza rachunku, może go traktować jako rezydenta odpowiedniej jurysdykcji na podstawie tej dokumentacji. Natomiast w przypadku, gdy raportująca instytucja finansowa nie posiada aktualnego adresu zamieszkania indywidualnego posiadacza rachunku w oparciu o dowód w postaci dokumentu, raportująca instytucja finansowa, w celu ustalenia rezydencji do celów podatkowych posiadacza rachunku, zobowiązana jest przeszukać elektronicznie posiadane przez siebie dane, pod kątem przesłanek określonych w art. 16 ust. 2. Jeżeli żadna z tych przesłanek nie zostanie ustalona w drodze przeszukiwania elektronicznego, kolejne działania nie będą wymagane, chyba że wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, lub rachunek stanie się rachunkiem o wysokiej wartości.

W przypadku, gdy w wyniku wyszukiwania elektronicznego zostanie stwierdzona którakolwiek z przesłanek wymienionych w art. 16 ust. 2 pkt 1 -5 lub jeżeli wystąpią zmiany w okolicznościach, powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, raportująca instytucja finansowa kwalifikuje posiadacza rachunku jako rezydenta do celów podatkowych każdego państwa członkowskiego, chyba że instytucja finansowa otrzyma od posiadacza rachunku lub ma udokumentowaną informację o rezydencji, inną niż rezydencja w państwie członkowskim.

Wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej lub uzyskanie od posiadacza rachunku odpowiedniego oświadczenia jest konieczne, gdy w wyniku wyszukiwania elektronicznego zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego posiadacza rachunku nie zostanie stwierdzony żaden inny adres bądź przesłanka wymieniona w art. 16 ust. 2 pkt 1-5. Jeżeli w wyniku weryfikacji dokumentacji papierowej nie uda się ustalić przesłanek określonych w art. 16 ust. 2 pkt 1-5, a próba uzyskania dowodu w postaci oświadczenia lub dokumentu nie powiedzie się, raportująca instytucja finansowa będzie obowiązana zgłosić dany rachunek jako rachunek nieudokumentowany.

Zakres procedur sprawozdawczych uzależniony jest również od tego, czy rachunek jest rachunkiem o wysokiej wartości. Jeżeli tak jest, stosuje się wówczas wzmocnione procedury weryfikacyjne (**art. 17**), polegające m.in. na przeszukiwaniu dokumentacji papierowej w celu weryfikacji przesłanek określonych w art. 16 ust. 2.

Za raportowany rachunek uznaje się również każdy rachunek o wysokiej wartości przypisany do danego opiekuna klienta łącznie z wszelkimi rachunkami finansowymi połączonymi z takim rachunkiem o wysokiej wartości, jeżeli opiekun klienta ma faktyczną wiedzę, że posiadacz rachunku jest osobą raportowaną.

Art. 18 określa sposób postępowania w przypadku stwierdzenia w toku weryfikacji rachunków o wysokiej wartości dokonanej na podstawie art. 17. Jeżeli nie zostanie stwierdzona żadna z przesłanek wymienionych w art. 16 ust. 2 i rachunek nie zostanie dodatkowo zidentyfikowany jako rachunek posiadanych przez osobę raportowaną, wówczas raportująca instytucja finansowa nie będzie zobowiązana do podejmowania dalszych działań. Jeżeli zostanie stwierdzone występowanie jakiegokolwiek przesłanki z art. 16 ust. 2 pkt 1-5 lub wystąpi odpowiednia zamiana okoliczności, wówczas raportująca instytucja finansowa zakwalifikuje dany rachunek jako rachunek raportowany. W przypadku stwierdzenia występowania polecenia przechowywania poczty lub adresu doręczeń i braku innych przesłanek z art. 16 ust. 2 pkt 1-5, raportująca instytucja finansowa zobowiązana będzie uzyskać od posiadacza rachunku oświadczenie w celu ustalenia rezydencji.

Art. 19 określa sytuację, kiedy rachunek indywidualny nie będąc rachunkiem o wysokiej wartości na dzień 31 grudnia 2015 r. stanie się takim rachunkiem na ostatni dzień następnego roku kalendarzowego. Wówczas raportująca instytucja finansowa będzie zobowiązana przeprowadzić w odniesieniu do takiego rachunku procedury weryfikacyjne z art. 17 w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym taki rachunek stał się rachunkiem o wysokiej wartości.

W przypadku zidentyfikowania rachunku o wysokiej wartości, raportująca instytucja finansowa nie będzie zobowiązana do stosowania odpowiednich procedur w odniesieniu do tego rodzaju rachunków w następnych latach, chyba że rachunek taki będzie podlegał zgłoszeniu jako nieudokumentowany. Wówczas takie procedury powinny być stosowane co roku do czasu, gdy taki rachunek przestanie być rachunkiem nieudokumentowanym.

Zgodnie z **art. 21** rachunek indywidualny zidentyfikowany raz, pozostanie takim rachunkiem do momentu, aż posiadacz rachunku przestanie być osobą raportowaną.

Rozdział 6 – Zasady należytej staranności wobec istniejących rachunków podmiotów

W odniesieniu do nowych kont, raportująca instytucja finansowa zobowiązana będzie uzyskać oświadczenie posiadacza rachunku w celu poświadczenia jego miejsca zamieszkania dla celów podatkowych. Zgodnie z wprowadzoną regulacją jeśli osoba ma miejsce zamieszkania w jurysdykcji, która automatycznie wymienia informacje, dane te powinny zostać zaraportowane zgodnie z procedurami sprawozdawczości określonymi w projekcie ustawy (**art. 22 – 23**).

Rozdział 7 – Zasady należytej staranności wobec istniejących rachunków podmiotów

W przypadku, gdy saldo lub wartość rachunku podmiotu nie będą przekraczały na dzień 31 grudnia 2015 r. równowartości 250 000 USD, wówczas rachunek taki nie będzie musiał być weryfikowany (**art. 24 ust. 1**). W przypadku, gdy na dzień 31 grudnia 2015 r. rachunek będzie przekraczał ww. wartość albo przekroczy tę wartość w kolejnych latach, wówczas raportująca instytucja finansowa będzie zobowiązana do określenia, czy rachunek taki jest w posiadaniu co najmniej jednej osoby raportowanej lub pasywnego NFE kontrolowanych

przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną. **Art. 27** zawiera szczegółowe procedury umożliwiające ustalenie, czy istniejący rachunek podmiotów jest w posiadaniu co najmniej jednej osoby raportowanej lub pasywnego NFE kontrolowanych przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną.

Art. 28 pozwoli instytucjom finansowym ponownie określić status rachunku w przypadku, gdy oświadczenie posiadacza rachunku lub inna dokumentacja związana z rachunkiem są niepoprawne lub nierzetelne.

Rozdział 8 – Zasady należytej staranności wobec nowych rachunków

W celu ustalenia rezydencji posiadacza rachunku (podmiotu), instytucja finansowa zobowiązana będzie do uzyskania odpowiedniego oświadczenia (**art. 29 ust. 2**). Jeżeli ze złożonego oświadczenia będzie wynikało, że posiadacz rachunku jest rezydentem w państwie członkowskim, wówczas rachunek będzie traktowany jako rachunek raportowany.

W odniesieniu do posiadacza nowego rachunku podmiotu, w tym podmiotu będącego osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa zobowiązana będzie ustalić, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE kontrolowanym przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną. W przypadku, gdy którakolwiek z osób kontrolujących pasywny NFE będzie osobą raportowaną, wówczas rachunek będzie traktowany jako rachunek raportowany.

Aby ustalić, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE, raportująca instytucja finansowa będzie opierała się na oświadczeniu posiadacza rachunku, chyba że na podstawie posiadanych lub powszechnie dostępnych informacji będzie mogła stwierdzić, że posiadacz rachunku jest aktywnym NFE lub instytucją finansową inną niż podmiot inwestujący, niebędący instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej (**art. 30**).

Rozdział 9 – Szczególne zasady należytej staranności

Rozdział ten reguluje szczególne zasady należytej staranności dla celów identyfikacji rachunków raportowanych oraz sporządzania i przekazywania informacji o tych rachunkach, które mają zastosowanie do poszczególnych procedur identyfikacji, tj. procedury należytej staranności wobec istniejących rachunków indywidualnych i podmiotów oraz nowych rachunków indywidualnych i podmiotów (**art. 31 – 35**). W szczególności raportująca instytucja finansowa nie może opierać się na oświadczeniu lub dowodzie w postaci dokumentów w przypadku wątpliwości, czy oświadczenie lub dowód w postaci dokumentów są poprawne lub rzetelne.

W rozdziale 9 określone zostały również zasady agregacji salda lub wartości rachunków finansowych. W przypadku rachunków posiadanych przez osoby fizyczne, raportująca instytucja finansowa będzie zobowiązana sumować wszystkie rachunki finansowe prowadzone przez nią lub podmiot powiązany, jednak wyłącznie w takim zakresie, w jakim systemy komputerowe raportującej instytucji finansowej będą łączyły ze sobą rachunki finansowe przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub numer NIP, oraz w zakresie, w jakim systemy te pozwolą na sumowanie sald lub wartości rachunków.

Należy dodać, że do celów stosowania wymogów sumowania, o których mowa powyżej, każdemu współposiadaczowi rachunku finansowego będzie przypisywało się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych.

Rozdział 10 – Dodatkowe zasady dotyczące przekazywania informacji i zasady należytej staranności w odniesieniu do informacji finansowych

W **art. 36** określa się przypadki, które będą stanowiły o tym, że nastąpiła zmiana okoliczności, o której mowa w poszczególnych procedurach należytej staranności.

W przypadku nowych rachunków podmiotów, w celu ustalenia czy osoba kontrolująca pasywny NFE jest osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa będzie mogła opierać się na oświadczeniu posiadacza rachunku albo osoby kontrolującej (**art. 37**).

Rozdział 11 i 12 ma zapewnić wdrożenie do krajowego porządku prawnego postanowień załącznika I do dyrektywy 2014/107/UE sekcja IX (Skuteczne wykonanie) pkt 1 – 3 oraz 5 w zakresie, w jakim państwa członkowskie muszą wprowadzić:

- zasady uniemożliwiające jakimkolwiek instytucjom finansowym, osobom lub pośrednikom stosowanie praktyk służących obchodzeniu procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności;
- odpowiednie środki w celu uzyskania od raportujących instytucji finansowych rejestrów podjętych przez nie kroków oraz wszelkich dowodów, które posłużyły za podstawę wykonania procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności;
- procedury administracyjne służące sprawdzeniu, czy raportujące instytucje finansowe przestrzegają procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności.

Rozdział 11 – Kontrola instytucji finansowych

W związku z ww. postanowieniami, w projektowanym Rozdziale 11 przewidziano uprawnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przeprowadzania w instytucjach raportujących kontroli wykonywania obowiązków nałożonych na podstawie niniejszej ustawy (**art. 38**). Celem tej kontroli będzie sprawdzenie, czy instytucje te wywiązują się z obowiązków określonych w rozdziale 4-10, tj. identyfikowania rachunków raportowanych, sporządzania i przekazywania ministrowi informacji o tych rachunkach, stosowania procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności oraz prowadzenia dokumentacji przestrzegania tych procedur, terminowości sporządzanych informacji czy też ich prawidłowości. Kontrola będzie miała również na celu ustalenie, czy raportujące instytucje finansowe przekazują informacje w odpowiednim zakresie i terminie i czy we właściwy sposób je sporządzają (**art. 39**).

Maksymalny termin zakończenia kontroli powinien być adekwatny do specyfiki i złożoności materii objętej kontrolą. Proponuje się, aby termin ten nie był dłuższy niż 7 miesięcy (**art. 40 ust. 1**).

W celu zapewnienia skuteczności i efektywności kontroli instytucji raportujących proponuje się, aby w toku kontroli kontrolujący uprawniony był, w szczególności, do żądania udostępniania akt, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów związanych z przedmiotem kontroli oraz do sporządzania z nich odpisów, kopii, wyciągów, notatek, wydruków i udokumentowanego pobierania danych w formie elektronicznej, w tym objętych tajemnicą bankową, o której mowa w odrębnych przepisach, z wyłączeniem dokumentów i materiałów zawierających informacje niejawne (**ust. 2**).

Z uwagi na wyjątkowe znaczenie tajemnicy prawnie chronionej (np. tajemnicy bankowej) oraz relacji pomiędzy instytucjami finansowymi a ich klientami projekt przewiduje rozwiązania zapewniające poufność i bezpieczeństwo informacji uzyskanych w toku kontroli. Żądanie skierowane do instytucji finansowej opatrzone będzie klauzulą „Tajemnica skarbowa”, a jego przekazanie nastąpi w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone” (**ust. 3**).

Czynności przeprowadzone w toku kontroli instytucji raportowanych zostaną utrwalone w protokole. Kontrolowany, który nie będzie zgadzał się z ustaleniami zawartymi w protokole, będzie mógł w terminie 14 dni od doręczenia protokołu przedstawić zastrzeżenia lub wyjaśnienia wskazując jednocześnie stosowne dowody (**ust. 5**). Kontrolujący będzie obowiązany rozpatrzyć przedstawione zastrzeżenia i poinformować kontrolowanego, w terminie 14 dni od ich otrzymania, o sposobie ich załatwienia, wskazując jednocześnie, które zastrzeżenia nie zostały uwzględnione, wraz z uzasadnieniem faktycznym i prawnym (**ust. 6**). Niezłożenie wyjaśnień i zastrzeżeń w terminie 14 dni pozwoli przyjąć, że kontrolowany nie kwestionuje ustaleń kontroli (**ust. 7**). Na podstawie protokołu kontroli, zastrzeżeń lub wyjaśnień oraz zawiadomienia o sposobie ich załatwienia będzie sporządzany wynik kontroli. Kontrola zostanie zakończona w dniu doręczenia wyniku kontroli (**ust. 8**). W wyniku kontroli będą zawarte ostateczne ustalenia i wnioski zawierające informację o stwierdzeniu nieprawidłowości. Projektowany **ust. 9** wymienia niezbędne elementy wyniku kontroli. Jednym z elementów protokołu będzie wskazanie terminu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Termin ten nie będzie mógł być krótszy niż 1 miesiąc i dłuższy niż 6 miesięcy, licząc od dnia doręczenia wyniku kontroli (**ust. 10**). Kontrolowany będzie obowiązany poinformować organ kontrolujący o sposobie usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości lub przyczynach ich nieusunięcia bez zbędnej zwłoki, ale nie później niż w terminie 14 dni od dnia upływu terminu wyznaczonego na ich usunięcie (**ust. 11**).

W zakresie nieuregulowanym w rozdziale 11 do kontroli instytucji raportowanych odpowiednie zastosowanie znajdą odpowiednio wskazane przepisy Ordynacji podatkowej dotyczącej kontroli podatkowej oraz postępowania podatkowego (**art. 41**).

Zgodnie z **art. 42**, w przypadkach wystąpienia uchybień lub nieprawidłowości, których wyjaśnienie nie wymaga przeprowadzenia kontroli na podstawie art. 39, instytucja finansowa,

na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub organu upoważnionego, będzie obowiązana do udzielenia informacji niezbędnych do ich wyjaśnienia.

W żądaniu tym określony zostanie zakres żądanych informacji oraz termin ich przekazania - nie krótszy niż 14 dni od dnia otrzymania żądania.

Dodatkowo żądanie takie oznaczone zostanie klauzulą: "Tajemnica skarbowa", a jego przekazanie nastąpi w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli "zastrzeżone". Rozwiązanie to pozwoli – w przypadku mniej istotnych uchybień - na podejmowanie działań weryfikacyjnych bez konieczności wszczynania kontroli. Jednocześnie zapewni ochronę informacjom posiadanym przez instytucje finansowe oraz czyni zadość wymaganiom w zakresie przestrzegania zasad poufności i ochrony danych.

Wszczęcie kontroli wobec instytucji raportującej pozbawi kontrolowanego prawa do złożenia korekty informacji o rachunkach raportowanych w trakcie trwania tej kontroli (**art. 43**). Korekta złożona w toku kontroli nie wywoła skutków prawnych.

Rozdział 12 – Ochrona i udostępnianie zgromadzonych danych

Zakresem przedmiotowym projektu ustawy objęto również kwestie związane z ochroną i udostępnianiem danych. Zagadnieniom tym poświęcono przepisy Rozdziału 12 projektu ustawy. Zawarty w nim w **art. 44 ust. 1** zawiera ogólną zasadę, w myśl której do ujawnienia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych i upoważnionym przez niego organom wszelkich informacji w trybie i zakresie przewidzianym ustawą nie stosuje się przepisów ograniczających udostępnianie danych objętych tajemnicą, z wyjątkiem informacji niejawnych. Reguła ta w sposób jednoznaczny zabezpiecza instytucje finansowe przed zarzutem naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy bankowej lub tajemnicy zawodowej. Do ochrony zgromadzonych danych odnosi się natomiast **art. 44 ust. 2**, zgodnie z którym tajemnicą skarbową objęte będą indywidualne dane zawarte w informacjach uzyskanych od raportujących instytucji finansowych w trybie art. 8 ust. 1 pkt 2, dane zawarte w informacjach o polskich rachunkach raportowanych uzyskane w ramach automatycznej wymiany informacji od właściwej władzy podatkowej, a także dane zawarte w aktach dokumentujących działania w ramach weryfikacji wypełniania przez raportujące instytucje finansowe obowiązków w zakresie identyfikowania rachunków. Na podstawie zaprojektowanego **art. 45** dostęp do akt w toku kontroli raportujących instytucji finansowych będzie przysługiwał wyłącznie organom właściwym w sprawach dotyczących tej kontroli oraz wyznaczonym pracownikom tych organów. Zaprojektowane regulacje będą również określały zasady udostępniania danych zawartych w informacjach pozyskanych od raportujących instytucji finansowych, informacjach w ramach automatycznej wymiany informacji od właściwej władzy, a także danych zawartych w aktach dokumentujących działania w ramach weryfikacji wypełniania przez raportujące instytucje finansowe obowiązków w zakresie identyfikowania rachunków. Wprowadzone na tej płaszczyźnie rozwiązania wzorują się na sprawdzonych w praktyce regulacjach ustawy Ordynacja podatkowa, w tym przede wszystkim art. 297 normującym udostępnianie informacji bankowych. Zgodnie z zaprojektowanym **art. 46 ust. 1** dane zawarte w informacjach, o których mowa w art. 44 ust. 2 pkt 1 i 2 będą udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa,

oraz na zasadach określonych w tym przepisie. W myśl z kolei **art. 46 ust. 2** akta dotyczące spraw weryfikacji wypełniania przez raportujące instytucje finansowe obowiązków w zakresie identyfikowania rachunków są udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297 § 1 pkt 1 i pkt 2a-7 ustawy Ordynacja podatkowa, oraz na zasadach określonych w tym przepisie. W odniesieniu do tej kategorii danych została wyłączona możliwość ich udostępniania innym naczelnikom urzędów skarbowych lub urzędów celnych albo organom kontroli skarbowej - w związku ze wszczętym postępowaniem podatkowym, postępowaniem w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe lub kontrolą podatkową. Ograniczenie to stanowi element minimalizowania ryzyka związanego z ewentualnym nieuprawnionym wykorzystaniem informacji uzyskanych od instytucji finansowych, w tym objętych tajemnicą bankową, zabezpieczając tym samym słuszne interesy i prawa zarówno kontrolowanych instytucji, jak i ich klientów. Podkreślenia wymaga, że na mocy **art. 46 ust. 3** projektu ustawy w przypadkach udostępnienia danych, akta spraw będą oznaczane klauzulą: "Tajemnica skarbowa", a ich przekazanie będzie następowało w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli "zastrzeżone". Z kolei **art. 47** zawiera odesłania do odpowiedniego stosowania enumeratywnie wymienionych przepisów Ordynacji podatkowej normujących instytucję tajemnicy skarbowej. Na mocy tego przepisu zastosowanie znajdą następujące przepisy Ordynacji podatkowej:

1. art. 294 – określający katalog podmiotów zobowiązanych do przestrzegania tajemnicy skarbowej,
2. art. 296 – określający zasady przechowywania akt,
3. art. 297a – regulujący kwestię udostępniania informacji pochodzących od innych państw,
4. art. 299b – umożliwiający ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wyrażenie zgody na udostępnienie informacji w określonych przypadkach.

Rozdział 13 – Kary pieniężne

Stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości będą stanowiły przesłankę do nałożenia kary pieniężnej. Procedurę nakładania kar pieniężnych za niewypełnianie określonych w ustawie obowiązków proceduralno – sprawozdawczych określa **art. 48**. Przyjęte rozwiązanie wprowadza kary pieniężne nakładane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w drodze postępowania administracyjnego. Maksymalna wysokość kary została określona kwotowo (1 000 000 zł), przy pozostawieniu ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych swobody decyzyjnej w nakładaniu kary w określonej wysokości, zależnej od rodzaju naruszenia, dotychczasowej działalności raportującej instytucji finansowej oraz jej możliwości finansowych.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości zostanie nałożona tylko jedna kara, niezależnie od ilości nieprawidłowości w maksymalnej wysokości 1 000 0000 zł.

Rozdział 14 - Zmiany w przepisach obowiązujących

Zmiany w ustawie Kodeks karny skarbowy (art. 49)

Przewiduje się penalizację zaniechania złożenia w odpowiednim terminie informacji o rachunkach raportowanych (art. 80 § 2a kks) lub złożenia informacji nieprawdziwej (art. 80 § 3 kks). Sankcja stosowana w tych przypadkach odpowiada sankcjom przewidzianym dla nieprzekazywania/przekazywania nieprawdziwych informacji, o których mowa w art. 42c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.). W odróżnieniu od kary finansowej nakładanej w trybie art. 45, ewentualną odpowiedzialność karną-skarbową w omawianym zakresie będzie ponosiła osoba fizyczna.

Zmiany w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej (art. 50)

Zasadne jest, aby organ kontrolujący nie był związany terminami do przeprowadzenia kontroli oraz zakazem prowadzenia jednoczesnych kontroli określonymi w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. Brak tych wyłączeń znacząco ograniczyłby możliwość przeprowadzenia kontroli raportujących instytucji finansowych. W skrajnych przypadkach mogłoby dojść do całkowitego wyłączenia możliwości przeprowadzenia przedmiotowej kontroli, co z kolei nie zapewniłoby skutecznego wykonania, o którym mowa w załączniku I sekcji IX do dyrektywy 2014/107/UE.

Rozdział 15 - Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 51 wskazuje instytucjom finansowym ramy czasowe dokonania weryfikacji dla istniejących rachunków indywidualnych. W przypadku rachunków o wysokiej wartości, weryfikacja ma nastąpić do dnia 31 grudnia 2016 r. Z kolei w przypadku rachunków o niższej wartości, weryfikacja będzie musiała nastąpić do dnia 31 grudnia 2017 r.

W **art. 52** projektu termin wejścia w życie ustawy określono na 1 stycznia 2016 r.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o obowiązkowej automatycznej wymianie informacji w dziedzinie opodatkowania</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Janusz Cichoń, Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Mariusz Kazuch – z-ca dyrektora Departamentu Polityki Podatkowej, tel. 694-3876, e-mail: Mariusz.Kazuch @mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 20.08.2015</p> <p>Źródło: Prawo UE - dyrektywa Rady 2014/107/UE</p> <p>Nr w wykazie prac: UC 166</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o obowiązkowej automatycznej wymianie informacji w dziedzinie opodatkowania związany jest z koniecznością implementacji do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz. U. UE L 359 z 16.12.2014 str. 1).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem projektowanej ustawy jest implementacja przepisów dyrektywy Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz. U. UE L 359 z 16.12.2014 str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2014/107/UE”. Przepisy te są ukierunkowane na rozszerzenie zakresu automatycznej wymiany informacji. Państwa członkowskie zostały zobowiązane do wprowadzenia przepisów dyrektywy 2014/107/UE w życie od dnia 1 stycznia 2016 r. W celu zapewnienia efektywnej automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych przewiduje się w szczególności określenie obowiązków informacyjnych instytucji finansowych posiadających status raportujących instytucji finansowych i sposobu ich wypełniania, wprowadzenie rozwiązań zapewniających skuteczne wykonanie tych obowiązków oraz określenie zakresu informacji o charakterze finansowym podlegających automatycznej wymianie z państwami członkowskimi Unii Europejskiej i trybu ich przekazywania. W celu prawidłowego identyfikowania rachunków podlegających raportowaniu, zakłada się wprowadzenie odpowiednich regulacji obligujących raportujące instytucje finansowe do wykonywania zasad sprawozdawczych i zasad należytej staranności, które zostały szczegółowo określone w załącznikach do dyrektywy 2014/107/UE.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie są na etapie implementacji dyrektywy 2014/107/UE do krajowego porządku prawnego. Dyrektywa wymaga, aby państwa członkowskie wprowadziły przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania jej regulacji, do dnia 31 grudnia 2015 r.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt*

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Banki	609	KNF	
Towarzystwa funduszy inwestycyjnych	58	KNF	
Zakłady ubezpieczeń	31	KNF	
Domy maklerskie	55	KNF	
Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo-Kredytowe	Brak danych	Brak danych	
Ministerstwo Finansów			Automatyczna wymiana informacji z państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz przeprowadzanie kontroli w raportujących instytucjach finansowych.
Upoważnione organy podatkowe podległe Ministrowi Finansów			Automatyczna wymiana informacji z państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz przeprowadzanie kontroli w raportujących instytucjach finansowych.

* Dla celów określenia kręgu podmiotów, na które oddziałuje projekt, wykorzystano dane z OSR do projektu ustawy o

wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy zostanie poddany konsultacjom publicznym z takimi podmiotami i organizacjami jak: Business Centre Club, Forum Związków Zawodowych, Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce, Związek Banków Polskich, Polską Izbę Ubezpieczeń, Izbę Domów Maklerskich, Izbę Zarządzających Funduszami i Aktywami, Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, Polska Instytucja Niebankowych Instytucji Płatności, Konfederacja Lewiatan, Krajowa Izba Biegłych Rewidentów, Krajowa Izba Gospodarcza, Krajowa Rada Doradców Podatkowych, Konfederacja Lewiatan, Polska Rada Biznesu, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Stowarzyszenie Kupców i Przedsiębiorców Polskich Razem, Trójstronna Komisja ds. Społeczno-Gospodarczych, Związek Rzemiosła Polskiego.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979), projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ..... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0-10)	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Automatyczna wymiana informacji w dziedzinie opodatkowania stanowi istotne narzędzie przeciwdziałające transgranicznym oszustwom podatkowym i unikaniu opodatkowania. Mechanizm ten został opracowany w odpowiedzi na zdiagnozowane w poszczególnych państwach Unii negatywne oddziaływanie tych zjawisk na krajowe wpływy podatkowe oraz pilną potrzebę zwiększenia skuteczności i efektywności poboru podatków. Podejmowane działania wpłyną na poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania, jednak na chwilę obecną nie można przewidzieć skali efektów wynikających z poszerzonej, automatycznej wymiany informacji podatkowej z państwami członkowskimi.</p> <p>Wszystkie prace techniczne związane z przygotowaniem rozwiązań informatycznych obsługujących wymianę informacji finansowych pomiędzy polską a zagranicznymi administracjami podatkowymi są realizowane w ramach Programu e-Podatki. W ramach podpisanej 1 lutego 2013 r. umowy na „Budowę, wdrożenie i utrzymanie systemu e-Podatki zostanie wbudowany system w/w informacji. Wartość umowy współfinansowana przez UE w ramach 7 osi Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka to 232 mln zł.</p>

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki								Łącznie (0-10)
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10			
W ujęciu pieniężnym	duże przedsiębiorstwa									
	sektor mikro-, małych i średnich									

(w mln zł, ceny stałe z 2014 r.)	przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	Banki	0,6 – 20						
	Zakłady ubezpieczeń	0,12-5						
	Domy maklerskie	1,95						
	Fundusze inwestycyjne	0,1-0,85						
	SKOK	Brak danych						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje,
w tym wskazanie
źródeł danych i
przyjętych do obliczeń
założeń

Dla celów określenia kręgu podmiotów na które oddziałuje projekt i wpływu projektowanych regulacji, wykorzystano dane z OSR do projektu ustawy o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie
wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli
zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich
elektronizacji (zob. wyjaśnienie w pkt 6 akapit 2).

tak
 nie
 nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Przedmiotowy projekt nie wywiera wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Przedmiotowy projekt nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

1 stycznia 2016 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu będzie dotyczyła funkcjonowania w praktyce wprowadzonych rozwiązań prawnych. Będzie to możliwe w oparciu o sygnały napływające od administracji podatkowej lub instytucji finansowych. Ze względu na specyfikę projektu nie jest możliwe określenie mierników służących ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)